

Hesen Şerîf:
Çavkaniya
hunera me
reseniya
me ye

R16

Barzani li Forûma Aborî ya Cîhanê

Peşmerge bû hêviya ereban jî

R02-3

► Piştî ku li Iraqê Ramadî û li Suriyeyê jî Palmîra ji alî DAÎŞ'ê ve hat da-gîrkirin, di nav rejimên ereb de tirs zêdetir bû. Serkeftinên Peşmergeyên Kurdistanê li dijî DAÎŞ'ê bo ereban jî niha bûye yekta hêvî. Barzanî ku li Aman a Urdûnê tevî civîna Forma Aboriya Cîhanê bû, got 'cîhan serkeftinên Peşmerge bi heyranî temaşe dike.' Barzanî li civînê wek yekta serkeftê dijî DAÎŞ'ê tê pêşwazîkirin.

► Mîrê Urdûnê û serkirdên ereb, hêvî û daxwaza xwe ya derbarê aramî û ewlekariya Iraq û Kurdistanê anîn ziman, 'piştgiriya xwe ya şerê Kurdistanê ya li dijî komên terorîst' teyîd kirin. Barzanî li Amanê ji bilî Mîrê Urdûnê Mîr Evdila, bi Serokê Misrê Sisi, Serokê Fîlîstînê Abbas Mahmud û şandeyên Sunî re rûnişt. Serokkomarê berê yê Îsrailê Şimon Peres jî ku tevî civînê bû bixêrhatina Barzanî kir. **R03**

Rûreşiya 5 Nolu'yê ji bîrdankê derdîkeve

Piştî şewira Şaredariya Amedê, Weqfa 78'yan, TUHAD-FED, MEYADER, ÎHD û TMMOB û hin dezgehên din ên Amedê, biryar hate stendin ku Zindana Amedê veguheze Mûzeyê Mirovahiye. Piştî gellek xebatên ji bo vê kiryarê, tê gotin ku ji ber konjuktûrê hikûmet jî erênî nêzîkî veguhestinê dibe.

Berdevkê Weqfa 78'yan Celalettîn Can da zanin ku tapoyê zindanê di dest TOKÎ'yê de ye û ew ê hewl bidin ku TOKÎ nebe asteng. **R13**

"Dexesî û nexwendin toka di stûyê wêjeya me de ye"

Nivîskar Mîrzengî tîne ziman ku yek ji sedemên pêşneketina wêjeya kurdi nexwendin e. Bi ya wî entelektûel û pênuşgirên kurd li hemberî hev di bin bandora çavnebarî û dexesiyê de ne û qîmetê nadin berhemên hev û naxwînin. Mîrzengî dibêje "Di nava entelijansiyaya kurdi de rexnegirek nîn e. Kes li ser berhemên kesî nanivîse û nade nasandin. Pirsgirêka mezin ew e ku em berhemên hev naxwînin û hevûdin bi qîmet bi bîr nîn in". **R08-9**

Dostaniya kevn hat bîra rûsan!

Piştî serdana Barzanî ya li gel DYA'yê û hin welatên Ewropî; mijara serxwebûnê ku di rojêva cûhanê de cîh digire ket rojêva rûsan jî û ew jî hewl didin da ku bibin alîgirê mijarê. Rûsya a ku di arman-ca revîzekirina siyaseta Rojhilata Navîn de ye, şandeyeke bi seroktiya nûnerê Pûtîn yê taybet şand Kurdistanê. **R02-3**

Serxwebûn...

Barzanî li bircên Amedê **R12**

Nadire G. Aldatmaz

Riyo bîn yê Îstanbulî... **R06**

Welat Baz

Efrîn **R10-11**

Huner

Zarok bi siruştî distrên **R15**

Dostaniya kevn hat bîra rûsan!

Piştî serdana Serokê Réveberiya Herêma Kurdistanê (RHK) Mesûd Barzanî ya li gel DYA'yê û hin welatên Ewropî; mijara serxwebûnê ku di rojêva cûhanê de çih digire ket rojêva rûsan jî û ew jî hewl didin da ku bibin alîgirê mijarê.Tê gotin Rûsya li ser mijara ku wê cihên di warê neft û gazê de pir dewlemend in û çavli rê ye ku di pêşerojê de ew cih ji Iraqê veqete û bibe cihêkî serbixwe ji dewletên rojavayî re bihêle û bi vê mebestê jî daye ber xwe. Rûsya a ku di arman-ca revîzekirina siyaseta Rojhilata Navîn de ye, şandeyeke bi seroktiya nûnerê Pûtîn yê taybet şand Kurdistanê ku Moskova pê re xwedî qêwendiyên kevn e.

Rûsya di siyaseta Kurdistan û Rojhilata Navîn de diçe revîzyonê

Piştî vegere Barzanî ya ji DYA'yê ji Rûsya'yê şandeyeke berfireh serdana Kurdistanê kir û peyamên piştgiriyê ragihand. Di şandeya bi seroktiya Cigirê Wezîrê Karên Derve yê Rûsya'yê Mihail Bagdanov de rêvebirên şirketa netewî ya gaz û neftê Gazpromê jî çih girtin. Li gor aga-hiyên ku ji kulisán hatine girtin şandeya rûsî diyar kiriyê ku Moskova daxwaze ku polîtîkaya xwe ya Rojhalata Navîn û Kurdistanê revîze bike û ew dixwazin di siyaseta xwe ya aligira statûkoya li Sûriye û Iraqê de hin guherinan bikin û herwiha israra xwe ya kul li Sûriye'yê rêjîma Esad bidome ji li ber guhertinê ye. Li aliyê din jî Rûsya hatiye wê qonaxê ku ew ama-dene Îranê qanî bikin da ku li hemberî serxwebûna Kurdistanê ti pîrsgirêkan dernexe. Tê gotin ku beramberî vê jî Rûsya dixwaze neftê ji kurdistanê bikire û di warê aboriyê de ji hi danûstandinan bike. Li gor nêrîna pîsporan sedema ku Rûsya polîtîkaya xwe diguherîne ew e ku ji dewlemendiya aborî ya Kurdistanê şûd wergirin û heremê ji DYA û Ewropa'yê re nehilê.

Biryara referandûma serxwebûnê ya ku Parlemena Kurdistanê bi demeke kurt beriya êrişin DAIS'ê, piştî serkeftinên Pêşmerge yên li eniyan û rizgarkirina cihên ku DAIS'ê dorpêç kiribû careke din hat rojevê. Dê gotin ku wê halê dawî yê referandûmê piştî hin guhertinên makeza-gonê bê dayin û wê di demeke nêz de bê bikaranin.

Li aliyê din di serî de DYA û gelek dewl-etên sereke yên cihanê jî dest bi piştgiriya çekî li ya li gel Pêşmerge kiribûn û gelek welatan li Hewlêrê boyozxane vekirin û ew jî bû sedem ku Kur-distan bi awayekî fiilî bigiîtje qonaxa serxwebûnê. Li hêla din tê nîrxandin ku Hewlêr di warê diplomasî-yê de êdî navenda Rojhilata Navîn e, serok û rêvebirên gelek dewletan li ser hev tê herêmê û diçe, dsa Serokê RHK'ê Mesûd Barzanî jî li navêndên siyaseta cihanê bi protokola ‘serokê dewletê’ tê pêşwazîkirin û herwiha bo pîrsgirêkên herêmi jî weke

navbeynkar tê qebûlkinin û ew xal jî tê wê wateyê ku Kurdistan bi awayekî fiilî bûye dewleteke serbixwe.

Rêveberiya DYA'yê li siyaseteke nû digere

Wek tê zanîn DYA û rêveberiya Partiya Demokrat a DYA'yê ku rêjîma Saddam têk biribû û wek danezrînêrê Iraqê yê dema nû tê hesibandin dibûya ku di warê serxwebûnê de bê teref bimîne, di demên dawî de piştî ku Bexda li hemberî DAIS'ê nikarî herêmên sunne û Herêma Kurdistanê jî biparêze neçar ma ku pazîsyona xwe biguherîne.Tê ragihandin ku bi dawibûna bêdengbûna DYA'yê ya li hemberî dax-waza serxwebûnê tenê bi gotina Joe Biden a bi awayê “Emê Kurdistana Serbixwe bibinin” xwe nişan nedaye û herwiha Obama jî êdî ji mijarê dûr nasekine, grûba Demokratán a li kongreyê jî êdî siyaseta Obama ya bo Iraqê dinirxîne û ew mese-lejî di warê piştgiriya çekî ya rasterast de wek bîrwareke erênî bi encam bûye. Li aliyê din tê gotin ku Obama ji Barzanî xwestiye ku ew bo serxwebûnê Bexda'yê qanî bikin, li hem-berî DAIS'ê şansekî din bidin Iraqê, bo rizgarkirina Musilê jî piştgiriya Bexdayê bikin û her wekî din jî di warê serxwebûnê de rêbazên meşrû û yasayî li ber çavan bêne girtin. Li hêla din, ew du dewr in ku li DYA'yê çavli rê ye ku di dewra pêş de komarparêz bêne ser text û diyar e ku piraniya wan û berbi-jêrên wanên serokatiyê jî ji diji doman-dîna siyaseta Iraqê ya heyî ne û herwiha alîgirê veqetîna Kurdistanê ya ji Iraqê ne jî. Her wiha pêşbîniyek ji ew e ku de-makratên DYA'yê naxwazin bibin berspîrê parçebûna li Iraq û Suriye'yê û bûyerên ku li herêmê diqewimin, bo vê jî hetanî hilbijartinan rawêşê bi kontrolêke balkêş didomînin. Herwiha disa li gorî çavdêran wateya gotina Biden a, “Emê serxwebûnê bibiînin” jî ew e ku di dema komarparêzan de wê serxwebûna kurdistanê pêk were. Li hêla din DYA ku Rûsya ya alîgirê berde-wamiya satûkoya li herêmêye bo xwe weke hevrikekî nabîne û herwiha DYA dikarê bandora xwe li ser YE'ê jî giran bike û li aliyê din jî bawerîya wan a kurd nikarin bêyî destûra wan gavan bîavêjin jî bi daxuyaniya Barzanî ku ewê bi her halî serxebûnê ragihînin leriizîye. Tê gotin heke ku DYA weke ku hemû hevkarên xwe yên li Rojhilata Navîn wenda kir heke kurdan jî wenda bike ewê bi temamî Rojhilata Navîn wenda bike û wê jî rewşa xwe ya ‘global power’ derkeve û bi temamî di pêvajoyeke girtîkeve.

Hewla Rûs: Em dostê kevnar in DYA kî ye?

Tê ragihandin ku Moskow, ji ber dizane ku piştî hilbijartinên 2016'an yên DYA'yê ku tê tegezîkirin wê Komarparêz qezenc bikin, wê helwesta DYA ya di derbarê

yekgirtîmayîna axa Sûriye û Iraqê de biguhere, ji niha ve ketiye nav hewldanan û ji ber vê yekê ji bo şûd ji çavkaniyên enerjîyê yên Kurdistanê werbigre û li herêmê bandoreke nû ya siyasî pêk bîne, biryar daye ku têkiliyên xwe û Hewlêrê gurttir bike. Hin pîsporên siyasî yên ku li Hewlêrê bi şandeya rûs re hevdîtinan pêk anîne didine zanîn ku berspîrsên rûs ragihandine ku ew ê Kurdistanê ji DYA'yê re nehêlin, ew ê ji li vê derê bin û ji mêj ve têkilî û dostaniya wan û kurdan heye û ew ê wan têkiliyên berê ji nû ve vejînin.

Ji alî din ve ev hewla rûsan jî alî YE ve bi guman tê şopandin, lewre Rûsaya ku ji ber avantaja ku bi ser YE ve di warê gaza siruştî de hukumraniyê dike, ger ku xwe nêzikî Kurdistanê bike û gaza kurd bistîne ew e hukumraniya wê hin dijwartir bibe. Ji ber vê dûbendiye yê ku tê şîrovekirin

YE, pê nexweş e ku rûs nêzî kurdan dibin.

Weke tê zanîn Rûsya, heta niha di mijara serxwebûna Kurdistanê de bêdeng mabû. Lê belê dema ku peymanên çek-frotîna Iraqê, piştgiriya wê ya ji Sûriye û Îranê re û têkiliyên wê yên diplomatîk ên bi dewletên din ên herêmê re li ber çavan bêne raxistin, têgihîştin ku Rûsya çima demeke dirêj di mijara serxwebûna Kurdistanê de bêdeng maye. Her wiha pîsporên siyasî tev jî dizanin ku Rûsya heta niha mijara serxwebûna Kurdistanê paxav nedikir, dixwest ku statukoya ku ji dema şerê sar maye berdewam bikin û ji ber vê helwesta xwe ji Herêma Kurdistanê dûr dima û bi ser Îran û Sûriyeyê ve li dij kurdan siyaset dimêşand û hewl dida ku li herêmê gengeşî her dom bike. Lê belê piştî ku li Sûriyeyê şerê navxweyî destpê kir û kurd hem li Başûr hem li Rojava wek

aktorên siberojê derketin pêş û siyaseta Îranê ya ku bawerî nade tu kesî, Rûsya bêçar ma ku pozîsyona xwe biguherîne û deftera dostaniya kurdan a ku ji zû ve ye di sandoqên radayî de veşartibû ji nû ve derxist.

Bêguman divê serdana şandeya rûs a ku hefteya çûyî serdana Hewlêrê kir jî di vê rîwangeyê de bê dîtin. Lewre ev şandeya ku ji Nûnerê Taybet ê Rojhilata Navîn û Bakurê Afrîkayê yê Serokdewletê Rûsya û Cigirê Wezîrê Karên Derve Mihael Bagdanov, Koordinatorê Şîrîkeya Gazpromê ya Dewletê Aleksander Dyukov, Cigirê Wezîrê Enerjiyê Yuri Sentroin, Serbalyozê Iraqê û yê Hewlêrê yên Rûsya'yê û gellek akademîsyenên rûs pêk dihat, bi Serok Mesûd Barzanî û berspîrsên hikûmetê re hevdîtinên grîng pêk anin û peyama ‘Em dixwazin di vê pêvajoya hestiyar ku Kurd-istan û Rojhilata Navîn ji nû ve ava dibe de, em jî rol werbigirin’

Ji pûtîn bo barzanî silav

Şandeya rûsî ku daxwaza berfire-htîrînkirina pêwendiyên aborî û çandî kir pirtûkeke ku ji aliyê Gazpromê ve li ser dîroka kurdan hatibû amadekirin ya bi navê ‘Welatê Efsaneyan’ jî pêşkêş kir û xwest ku ew pirtûk li Kurdistanê bê nasandin. Herwiha cihgirtina rêvebirîn şirketa Gazp-romê ku yek ji şirketên sereke yên cihanê ye ya di şandeyê de ji wek nişaneya eleqeya Rûs-ya'yê ya li gel gaz û nefta kurdistanê tê qebûlkinin. Di hevdîtinê de şandeya rusî silavên taybet ên Pûtîn jî ji Barzanî re parvekir. Wek tê zanîn dewletên Ewropî di warê gazê de bi piranî ne-çarî Rûsya'yê ne û Rûsya jî wê avantajê di her qadê de bikartîne. Ji ber vê jî Ewropa bo gazê ji çareseriyên cûda digere. Rûsya ku ji vê rastîyê hayîdar e jî naxwaze ku ew çareyên nû bêyî beşdariya xwe bèn bikaranîn. Li gor agahiyan Rûsya dixwaze ku di warê derxistin û firotina gaza Kurdistanê de di pêjerojê de hin pêşniyazan bo Kurdistanê bike da ku gaza Kurdistanê li hemberî ya Rûsya'yê nebe çareyeke serbixwe. Tê gotin ku li ser vê jî çavliêrê ye ku di rojên pêş de hin projeyên Rûsya'yê bo Kurdistanê bèn rojevê. Di warê xetên hinartina gaz û neftê de ji Rûsya naxwaze ku Tirkîye bibe xwedî biryarê û bo vê jî ew dixwazin ku tevî gaz Tirk-menistanê gaza Kurdistanê jî bi xe-tên nû arasteyî bazarê bibe. Li hêla din tê gotin ku eleqeya Rûsya'yê ya li gel Kurd-istanê bo Kurdistanê rêbaz û çareserîyan zêde dike û piştî serxwebûnê ew rêbaz dê bo ku Kurdistan wek dewleteke sereke di nava lîga navnetewî de cih bigirê wê bibe derfeteke mezin.

Rûsya bi ser Hewlêrê re beşdari liistikê di be

Digel ku li herêmê bi navêndbûna hewlêrê denge diguhere û meqes tê guher-tin YDA-Ewropa û Rûsya ji nû ve tîn ser heman meqesê. Lê belê îcar meqes, raya diplomasî û aboriyê ye. Wisa xîya dike ku waryaneteke nû ya temaya her du aktorên sereke yên şerê sar dê îcar ji li kurdistanê ji nû ve û “di bin erdê” de dubare bibe. Lê

tê meraqkirin ku ka gelo dê berberiya ber-jewendiyên van her du qutban veguhere tevîkirinên nû yan na. Lê belê li gorî pîsporan hatîna ser heman merîdyenê ya berjewendiyên van her du hêzan li berjew-endiya kurdan e.

Serhengê ku ji artêşa sor teqawîdbûyî û di heman demê de Rêvebirê giştî yê malpera www.kurdist.ru'yê Lefîf Memed Brûkî ji BasNûçe'yê re axivî û got, “Di de-meke ku rojhilata navîn ji nû ve ava dibe de bêdengiya Rûsya'yê ji ber bendewariya aktorên sereke ye. Herwiha Brûkî diyar kir ku Rûsya ji vê listîka nû dûr nasekine û ew amadehiyê dike ku di ser hewlêrê re têkeve herêmê.

Mamed Brûkî amaje bi wê yekê dike ku di welatên rojhilata navîn de nîfûsa kurdan avantajeke giring e û li gorî pêşbîniyên Rûsya'yê dê di demeke nêz de hêjmara kurdan bigihe 80 an 90 mîlyonî. Brûkî got, “Welatên li dor kurdistanê ji gelek gelan, ji gelek hêmanên etnîkî pêk tê. Lê belê li gorî van welatan hêjmara kurdan ji yên din gelekî zêdetir e. Rûs jî mêj ve li ser vê rasteqîniyê radiwestin.

Pêşbîniya wan ew e ku dê di dahattiyê de hêjmara kurdan bigihe radeyeke bilind. Ji ber vê yekê ew dizanin ku bêyî dîtina vê hêzê ew nikarin li rojhilata navîn bixebitin û herwiha ew dixwazin ku bi kurdistana ku bûyî aktorê sereke re deriyekî nû vekin. Ku ji ber DAIS'ê ew herêim belav bûye û aktorbûna kurdan ji derketiye holê. Hel-bet eleqeya dewletên rojava û ya DYA'yê jî di rojevê de ye û ev yeka dibe ku bibe sedema berberîya berjewendiyan jî. Lê belê dê ev yeka weke berê di rêbazên şerê sar pêk neyê.

Dawîya dawîn hêzên emperyal biryar dane ku di ew hember avabûna kurdistan-êke serbixwe ranewestin û disa dawîya dawîn ew xîzmeta heman tiştê dikin. Herwiha wê di mijara berjewendiyan de

lihevkirinek pêk were û Rûsya jî da ku di listîka nû de para xwe werbigire dest bi amadehiyan dike. Li Kurdistanê rezerveke dewlemend a xazê heye.Ewropa dixwaze di mijara xazê de bandora Rûsya'yê bişkîne û hinek riyeñ nû bibîne. Lê Rûsya jî dixwaze di vê hewla ewropayê de ji xwe re ciyekî din werbi-gire û di warê xazê bibe xwediyê gotinîne nû.Ne rast e ku em wateyên mezin bidin şandeya ku çûyî Kurdistanê. Lê belê wisa dixiyê ku wê di dahattiyê de şandeyên hin ferehtir û hin pilebilindtir biçin herêmê. Êdî ti kes nikare çavên xwe ji serxwebûna rastiya Kurdistanê û ji nûve avabûna dengeyên herêmê re bigre. Eleqeya van dewletên mezin jî wê bi tevgerîna baqîlane ya Kurdan jî bo kurdan bibe qezenc.” Herwiha Brûkî di derbarê amadebûyîna di şandeyê de ya nûnerên Gazprom'ê de jî got, “Helbet Gazprom yek ji şirketên herî mezin ên dunyayê ye. Jixwe li gelek derên herêmê xebatên wan hene. Ew dizanin ku çîqas xaz li kurdistanê heye û helbet ku ew jî dixwazin tevli vî karî bibin. Ji ber vê yekê amadebûna wan a di şandeyê de tişteki gelekî normal e. Herwiha ev yeka jî nişan dide ku dê di vî warî de hin pêşketinên nû jî pêk werin.”

Rûsya naxwaze ku li paş dewletên rojavayî bimîne.

Çavdêrekî din ê siyasî ku di derbarê şandeya rûsan de agahî da rojnameya me

parlamentêrê parlamentoya Iraqê Bekîr Hemê Sadiq e. Herwiha Sadiq got, “Di serdemêke ku çarenûsa rojhilata navîn ji nû ve tê nivîşin de Rûsya naxwaze paşve bimîne û ew naxwaze hin bêhtîr derbarê qîymeta kurdistanê de bêdeng bimîne.

Ji ber van sedeman seredana vê şandeyê gelekî watedar e. Kurdistan niha bi gavên jixwebawer ber bi navendbûneke giring a dinyayê ve dimeşe. Ji ber vãn sedeman têkiliyên digel hewlêrê bala dewletên ku bi

herêm û dinyayê re têkildar in, jî dikêşe. Herwiha Rûsya'yê jî bi vê tevgerê xwest ku dê ew kurdistanê ji YDA û Rojava re nehêle.

Hemê Sadip diyar kir ku Rûsya, bi taybetî ji ji ber têkiliyên YDA û Rojava yên bi qeyran ên bi bexdayê re û ji ber şerê DAIS'ê YDA û Ewropa hîn bêhtîr nêzî Hewlêrê dibin û rûsya jî ji bo ku vê valahiye tuje bike dibêje “ Têkoşîna li diji terorê jî tê de ew amadene ku alîkariya kurdistanê bikin.” Sadiq got, “ Eger ku rêvebirina herêma kurdistanê polîtîkayên li gorî berjewendiyên Rûsya'yê bi rêve bibe û bihêle şirketên weke Gazpromê li kurd-istanê bixebitin wê Rûsya jî weke YDA û Ewropayê bibe xwediyê heman helwestên erênî û ew ê bêhtîr xwe nêzî kurdistanê bike.”

Sefera lezgîn a Abadî ji bo Rûsya'yê

Di vê navberê de hem piştî daxûyanîyên seredana YDA'yê û hem jî pêşveçûnên di warê serxwebûnê de rêvebirina bexdayê hewld dide ku “beşdariyeke neyînî” li dar bixe û herwiha ew dijayetiya xwe didomîne. Piştî vegera şandeya rûsan serokwezîrê Iraqê Abadî hema çû Rûsya'yê. Abadî ji bo ku mijarên weke ewlehiya Iraqê, têkoşîna li diji terorê û hin meseleyên aboriyê bi Pûtîn re biaxive çû rûsya'yê. Tê payîn ku Abadî metirsîyên xwe yên weke yekîtîya Iraqê û diplomasîya digel hewlêrê jî ji bo wan ragihîne.

Tê ragihandin ku Abadî bi vê seredanê xwestiye ku ji YDA'yê re vebêje “eger ku hûn li diji serxwebûna kurdistanê ranew-estin û hûn piştgiriya me nekin em ê xwe nêzî Rûsya'yê bikin.”

Weke hûn jî dizanin di van salên dawiwê de di navbera Iraq û rûsya'yê de projeyên firotina çekan hatibûn rojevê û hikûmetên Iraqê li hember emêrikayê qertên Rûsya'yê gelekî bi kar anibûn.

Pêşmerge êdî dibe hêviya ereban jî

Êrîşên DAÎŞ'ê yên ku li Rojhilata Navîn dewletên weke Îraq û Suriye dane ber xwe û tirsê li ser herêmê direşîne dibe sedem ku erebên li herêmê jî berê xwe bizivîrinin Pêşmerge û êdî Pêşmerge bo xwe wek parêzvan û hêviyekê bibînin. Rastiya ku DAÎŞ'ê niha piraniya erdê Suriye'yê zeft kiriye û eyaleta herî stratejîk a nêzikî Bexda'yê Ramadî jî qontrol kir, wek têkçûna Îraqê tê nîrxandin. Ji ber ku li Rojhilata Navîn tekane hêza ku li hemberî DAÎŞ'ê bi ser dikeve û dikare xaka xwe biparêze Pêşmerge ye, awareyên ku jî ber DAÎŞ'ê direvin jî xwe dispêrên Kurdistanê û Kurdistan êdî bi awayekî fillî weke dewletekê tevdigere.

Tîrsa DAÎŞ'ê ya ku li ser rejimên ereb ên li herêmê her gur dibe bi ketina Ramadî ya Îraqê û Palmîra ya Sûriye'yê re gihîşt asta herî bilind û serkeftinê Pêşmergeyên kurd ên li hemberî DAÎŞ'ê jî niha bo ereban jî dibin cihê hêviyê. Serokê Herêma Kurdistanê Mesûd Barzanî ku li ser daxwaza Qralê Urduê Qral Abdullah bi mebesta beşdariya Lûtkeya Forûma Aboriyê çû Urduê da zanîn ku cihan bi heyrani li serkeftinên Pêşmergeyên kurd temase dike.

Barzanî ku di hevdîtina bi Obama re vîna serxwebûnê bo meqamên DYA'yê ragihand, piştî vegerê jî hemû partiyên li Parlemena Kurdistanê re civiya û di derheqê serdana xwe de ew agahdir kirin. Di civinê de Barzanî got, "Heke hun li pişt min bisekinin ezê serxwebûnê ragihînim" û pişt re jî bo beşdariya foruma aboriyê berê xwe da Urduê.

Serokê RHK'ê Mesûd Barzanî bi boneya beşdariya Lûtkeya Forûma Abori ya Afrîkaya Başûr û Rojhilata Navîn ya Cîhanê çû Amanê û li wir bi Kral Abdullahê 2. ê Urduê re li hev rûnişt. Herwiha Raw-êjkarê Giştî yê Asayîşa Kurdistanê Mesrûr Barzanî û endamên Dîwana Serokatîyê jî di nava şandeyê de cih girtin.

Di hevdîtina ku li Qesra Qraliyetê di atmosfereke germ de derbas bû de Qral Abdullah da zanin ku ewê di warê şerê bi DAÎŞ'ê re piştgiiriya Kurdistanê bikin. Di hevdîtinê de herwekî din mijarê weke têkoşîna bi 'terorizmê' re û têkiliyên di navbera herdû alîyan de hatin rojevê. Qral Abdullah diyarkir ku daxwaza wan ew e ku Herêma Kurdistanê li Îraq bigihîje îstîqar û ewlehîyê û ragihand ku ewê bo vê jî piştgiiriya xwe bidomînin. Barzanî jî di hevdîtinê de daxwaza xwe ya di warê pêşxistina pêwendiyên herdû alîyan de anî ziman.

Li aliyê din Barzanî bi gelek serok û rêvebirên dewletên ku beşdarî lûtkeyê bûn re jî hevditin pêk anin. Barzanî bi Serokomarê Misirê Abdulfettah Sîsî û Serokê Dewleta Filistinê Mahmûd Abbas re jî hevditin pêk anî. Di herdû civanên de jî meseleyên weke 'ewlehîya Îraq û Kurdistanê, têkoşîna bi 'terorê' re û serkeftinên Pêşmerge yên ku di şerê DAÎŞ'ê de derdikevin hatin nîrxandin. Barzanî pişt re jî Cîgirê Serokê Parle-

mena Îraqê Selim Cûburi û cîgirê serok Baha Aracî jî qebûl kir. Bo civîna ku di 21-23'ê Gulanê bi mijara, "Lêgerîninê nû yê bo aştiya herêmê, piştevanî û pêketina sektorên giştî û taybet" hat lidarxistin jî 50 welaî nêzi hezar siyasetsmedar, karmend û rêvebirên dewletan amadebûn.

Barzanî beriya ku ber bi Urduê bi rêkeve jî bi fermendarên Pêşmerge yên ku li eniyên şer dimînin re jî li hev civiya û li ser rewşa enîyan niqaş hatin kirin. Barzanî di axaftina xwe ya li vir de da zanin ku hemû cihan serkeftin û 'qehremantiyên' Pêşmerge bi heyrani dişopîne û temase dike. Di daxuyaniya ku li Ofîsa Serokatîyê ya li Selaheddînê pek hat de hate ragihandin ku di civinê de rewşa dawî ya şer hatiye niqaşkirin û herwiha di derheqê pêdiviyên Hêzên Pêşmerge de jî raporteke pêşkêşî Barzanî hatiye kirin.

Li aliyê din pispor jî balê dîkşînin ku piştî ku DAÎŞ'ê Ramadî û Palmîra qontrol kir pêşketin û serkeftinên Pêşmerge yên li hemberî DAÎŞ'ê bêhtir hatine xuyakirin û ew bêhtir bala cîhanê dîkêşin. Tê gotin ku operasyonên Pêşmerge yên ku bi awayekî serkeftî li hemberî DAÎŞ'ê pêk tên dibe sedem ku rejimîn ku di bin gefa DAÎŞ'ê de ne bêhtir xwe nêzikî Kurdistanê bikin. Ew rastî jî dibe sedem ku Barzanî li lûtkeya aboriyê ya li Urduê weke tekanê kesê ku li hemberî DAÎŞ'ê serkeftiye tê pêşwazîkirin.

Artêşa Netewî: Yekbûn di navbera Pêşmergeyên PDK û YNK'ê de

Li aliyê din di warê civandina hemû Pêşmergeyan a di bin bana Wezareta Pêşmerge de jî gaweke mezin hate avêtin. Li gor biryara Parlemena Kurdistanê ya ku di 22 Temûza 2013'an de hatibû girtin70. Hêza Pêşmergeyên PDK û 80. Hêza Pêşmergeyên YNK'ê dema 6 mehî ya ku hatibû diyarkirin bi dawî bû. Herwiha ew hêzên ku her yek jî wan dora 100 hezar Pêşmerge dihevinin ku mezzitirin

yekîneyên Pêşmerge ne di bana Wezareta Pêşmerge de hatin civandin. Biryara ku di derbarê mijarê de hatibû girtin jî aliye parlemenê ve hatibû pejirandin arasteyî serokwezîrê heremê hat kirin û jî liyê serokwezîr ve jî hat pesenkirin. Biryar bo Wezareta Pêşmerge hat şandin.

Qomîsyona Qanûna Esasî zelal bû

Li aliyê din navên ku wê di qomîsyona amadekar a makeqanûna nû ya Kurdistanê ku çavîrê ye ku mijarên weke hilbijartinên sorakatiyê û referandûmê jî zelal bike hatin diyarkirin. Çavîrê ye ku qomîsyon di nava 3 mehan de qanûna esasi ya nû binivîse. Di civîna ku bi hinceta mijarê li Parlemena Kurdistanê hatlidarxistin de navên ku jî alî partiyeş iyasî ve hatibûn pêşniyazkirin hatin pejirandin. Di nava qomîsyona amadekar de jî hemû partiyên siyasî endam eîh digirin.

Ji YE'yê birayara vekirina nûnertiya li Hewlêrê

Herwiha pêngavên Hewlêrê yên di warê diplomasiyê de jî bê navber didomin. Gaveke balkêş ya di derbarê diplomasiya kurdan de jî jî aliye Yekîtiya Ewropa ve (YE) hat avêtin. Piştî biryara YE'ê ya ku wê êdî jî bo hemû civinên xwe yê fermî nûnertiya Kurdistanê ya Ewropa jî bê vexwendin vê carê jî YE biryar da ku li Hewlêrê nûnertiya xwe veke. Serokê Delgasyona Îraqê ya YE'ê Jana Hybaskova beriya çend rojan bi Serokê RHK'ê Mesûd Barzanî ve civinek pêk anî û da zanin ku planeke wan a ku li Hewlêrê nûnertiya YE'yê vekin heye. Hat ragihandin ku di warê mijara ku di hevdîtina di navbera Barzanî û Hybaskova de li Ofîsa Serokatîyê ya li Seleheddîn pek hat de di rojên pêş de hin gavên berbiçav bêne avêtin. Hybaskova da zanin ku bo ku YE û sazîyên têkildar karibin bo awareyên ku xwe spartine herêmê

ku û piştgiiriye bikin ewê di rojên pêş de hin xebat bêne kirin. Di hevdîtinê de awareyên ku jî ber êrîşên DAÎŞ'ê yên li Eyaleta Enbar a Îraqê reviyane jî hat rojevê. Hat diyarkirin ku divî Îraq û raya giştî ya navnetewî li hemberî ew rewşa awarte ya mirovî bêdeng nemînin û piştgiiriya pêwîst bikin. Li aliyê din Barzanî piştî Hybaskova bi Bolyozê Îngiltere yê Îraqê Frank Baker re jî hevdîtinek pêk anî. Di vê hevdîtinê de jî piştgiiriya bo Pêşmerge û pêşxistina herdû paytextan hat rojevê.

Wê bandora Ramadî li ser operasyona Musilê jî bibê

Li aliyê din serekftinên DAÎŞ'ê yên ku li herêma Anbarê li hemberî Artêşa Îraqê diqewimin jî dibin sedem ku Bexda bigihîje asteke ku êdî nikaribe herêmê bi awaekî fillî birêve bibe. Herwiha bi ketina Ramadî'yê ve gotina 'yekîtiya xaqa Îraqê' ku bêhtir jî aliye DYA û Îran û hin dewletên herêmê ve te bilêvkirin jî gihîşt qonaxa dawî. Ji berk u Ramadî bi qasî Musilê herêmeke girîng e bo Îraqê û cîhekî stratejîk e, ketina bi ketina wê re êdî tê gotin ku Îraq tek çûye. Piştî ku Ramadî bi temamî ket destê DAÎŞ'ê tu herêmek di destê suneyên Îraqê de nema. Herwiha Ramadî wek qeleha herî dawî ya di destê sunneyan de dihat binavkirin. Bi ketina Ramadî ya ku 130 km nêzikî Bexdayê ye re bêyî bêsêk jî Bexda'yê qet herêmek bi ewle nema jî Îraqê. Herwiha piştî ku Suriye bi piranî ket destê DAÎŞ'ê û li Îraqê jî rewş ew e, tu bawerî bi gotina 'yekîparçetiya xaka Îraqê' nema. Herwiha nêzikahiya Ramadî'yê ya li gel Bexdayê jî nişan dide ku wê di demên pêş de Bexda têkeve qefesêke çawa. Li aliyê din bi ketina Ramadî'yê re, plan û amadekariyên bo operasyona Musilê jî neçarî revîzyonê ma û tê ragihandin ku ew operasyon bêyî piştgiiriya kurdan êdî pêk nayê.

Ahmet Özyeter

Piştî ku hevpeymaniya ku jî DYA, Erebiştana Sîhûd, Tîrkiye, Qatar, Ordun û Misirê pêk tê, li Yemenê li dijî Hûsiyên Şîa dest bi operasyonêke leşkerî kirin û jî ber piştgiiriya Îran, Hizbûl-lah û şarezaiya şerê çekdarî ya Hûsiyan operasyonên wan negihîştin aramanca xwe, endamên vê hevpeymanê yê wek Tîrkiye û Erebiştana Sîhûd berê xwe dane Sûriyeyê û dest bi piştgiirîdayîna El Nusraya şaxê El Kaideyê ya li Sûriyeyê ku wek opozisyona nerm tê nasîn kirin. Bi vê helwesta nû di van hefteyên dawî de El Nusrayê des bi êrîşên mezin kir û hêzên rejimê tengezar kirin.

Piştî vê pêvajoya nû ya ku rikberiya nav aliye Sûriyeyê tûjtir dike jî bo kurdan pîrsên ku di serê mirov de der dibin ev in: Di nav ê rikberiya tûj de wê kurd çi bikin? Ev qeyrana ku hatiye vê radeyê wê dikaribe súdeke çawa li kurdan bike? Û Mijara Konton, Fedaralî û serxwebûnê wê bi çi şeweyê bi encam bibe?

Di derbarê van babetan de Pisporê Rojhilata Navîn, Nivîskar û Rojnameger Jonathan Spyer, Rojnamegerê Rojnameya Yakûn Doğu'yê Hasan Sivri, Serokê Navenda Lêkolînên Aştiyê ya Navneteweyî(IMPR) Doc. Dr. Veysel Ayhan û Endamê Meclîsa Kurd a li Sûriyeyê Suphî Dawud pîrsên BasNûçeyê bersivandin.

Hasan Sivri di axaftina xwe de angaşt ku rejima Sûriyeyê YPG'ê weke cîhadperestan nabîne. Jonathan Spyer jî anî ziman ku rewşa Sûriyeyê ya niha jî bo kurdan rewşeke erênî derxistiye holê, jî ber ku herêmên kurdan cîhên herî bi ewle ne û jî van herêman xeteriyek der nabe vê yekê pêkan kirî ye ku rejîm kurdan baştir nas bike. Suphî Dawud jî da zanin ku ew dixwazin li Rojava rêveberîyeke Federatîf ku mafê kurd, ereb, alewî, tirkmen û hemû pêkhatayan radestî wan dike pêk bê û got: "Em ji bo Rojava modêleke Federatîf dixwazin" Serokê IMPR'ê Veysel Ayhan jî nîrxandineke cuda kir û got: "Di vê pêvajoyê de ne Esed û ne jî opozîsyon nikarin li Sûriyeyê bibin hukumran; Niha di konjuktora navneteweyî de jî qebûleke hevserengîyê heye lê belê di vê pêvajoyê de kurdan, ittifaqên baş pêk anîne"

Sivri: El Nusra wê êrîşî Efrînê bike

Hasan Sivri ku geşedanên li Sûriyeyê jî nêz ve dişopîne destnîşan kir ku Sîhûdî, li Yemenê daxwazên xwe pêk nehanîye, berovajiyê vê yekê Hûsî jî berê xurttir bûne. Sivri pêknehatina daxwaza Tîrkiye û Sîhûdiyê ya 'Herêma Tampon' bi bîr xist û got: "Ji ber ku DYA'yê nepejirand, Tîrkiye û Sîhûdî nekaribûn ku herêma tampon pêk binin. Ji ber vê yekê, jî bo di Kombûna Cenevreyê ya ku wê di mehnê pêş de pêk bê de daxwazên wan neyêne piştiguhîkirin piştgiiriya xwe ya jî opozîsyonê re zêdetir kirin. Sîhûdiyên bi mûşekên Tow û Tîrkiyeyê jî bi vekirina sinoran ve piştgiiriye dane opozîsyonê"

Sivri rexne li wê yekê kir ku El Nusra wek opozîsyon tê binavkirin û dom kir: "Bi taybetî li Îlîdîbê komên tûndrev ên ku jî Tîrkîstan, Rojhilatê Ûygûrê û jî Kafkasan

hatine hene û heta çalakîyên wan koman baş neyêne çavdêrîkirin mirov nikare jî hêzên wek DAÎŞ'ê re bibêje ev opozîsyon in" Sivri mercên dijar ên Sûriyeyê destnîşan kir û angaşt ku jî geşedanên Şêx Maksûdê diyar dibe ku kurd aliye rejimê ne.

'Divê yên ne PKK'yî jî beşdarê rêveberîya Rojava bibin'

Pisporê Rojhilata Navîn, Nivîskar û Rojnameger Jonathan Spyer jî di nîrxandina xwe ya rewşa Rojavayê Kurdistanê de anî ziman ku rewşa niha ya Sûriyeyê jî bo kurdan sîdwer e. Spyer nîrxandina xwe wiha domand: "Hêrêmên herî bi ewle yê Sûriyeyê Rojava ye. Vê yekê jî heta radeyekê naskirina kurdan pêkan kirî ye û encamên vê nasîne jî di piştgiiriya êrîşên hewayî yê DYA û hevpeymanên wê de diyar bûn. Bi saya vê encamê DAÎŞ li Kobanê têk çû. Lê belê disa jî Kantonên Rojava jî alî dewletên rojava ve wek fermî nehatine naskirin. Sedemê vê yekê jî ew e ku dewletên rojava, hê jî Sûriyeyêke yekgirtî dipejîrinin. Hêza kurdan bi tenê têr nake ku wê rîwangeyê biguherînin. Lê belê dema ku mirov şerê ku ew li dijî vê hêza mezin a DAÎŞ'ê dimeşîne dide ber çavê xwe, mirov dikare bêje ku kurdên Rojava karekî baş kirine"

"Pirrengînebûn jî bo kurdan pîrsgirêk e" Spyer di berdewamiya axaftina xwe de anî ziman ku heta kurd di nav xwe de aramiyê pêk binin û herêmên xwe jî rejimê li cîhadperestan biparêzin, wê projeya kantonan rastî pîrsgirêkên mezin neye û dom kir: "Lê belê ez dikarim bêjim ku pîrsrengînebûna wan pîrsgireke pîr grîng e. Ger ku hinekî din jî aliye din beşdarê rêveberîyan bikin wê vê pîrsgirêkê jî holê rakin Ger ku rengên din ên civaka kurd jî beşdarî li rêveberîyan nekin wê pîrsgirêkên wan neyêne qareserkin û modêla niha nîmûneyek e jî bo vê neyênitiyê, lê beguman tekane neyênitî nine"

Spyer, jî bo bêtir piştgiirgirtina kurdên Rojava ya jî DYA û welaetên Ewropayê, pêwîstiya xebatên diplomatîk û lobiye

destnîşan kir, diyar kir ku di çapemeniya dinyayê de kurdan wêneyekî baş şanî dinyayê daye û got: "Pêwîst e kurdên Rojava, pêwendiyên xwe yên bi Rêveberîya Herêma Kurdistanê(RHK) re jî baştir bikin. Di navbera RHK'ê û PKK'ê û hevalbendên wê yê Rojavayê Kurdistanê hevkarîyeke mezzintir û baştir pêwîst e. Di rewşên awarte yê wek şerê Kobanê ew yek pêk tê. Lê belê di rewşên asayî de têkilî baş nameşin û ev yek pîrsgirêkeke mezin"

'Divê modêla Kantonê bê derbaskîrin'

Serokê IMPR'ê Veysel Ayxan jî di nîrxandina xwe de balê keşa ser qeyrana li Yemenê û angaşt ku piştî şerê li Yemenê, li Sûriyeyê jî rewş guherî ye, Îlîdîb ketiye û Lazkiye û hin herêmên alewî ketine bin xeteriyê. Ayhan diyar kir ku piştî ku Sîûdî û hevalbendên wê di şerê Yemenê de bi ser neketin, berê xwe disa dan Sûriyeyê bi her awayî piştgiirî didin Eniya Îslamî û pêwendên wê. Ayhan got: "Şer berdewam dike û di pêvajoyên şeran de çûn û hatên wiha pêk tên. Di vê rewşê de ne Esed û ne jî opozîsyon, nikarin bi serê xwe bibin hukumranên tevahiya Sûriyeyê"

Di derbarê kurdan de jî Ayhan da zanin ku kurdan bi hevpeymaniya navneteweyî re hevkarîyeke baş kirî ne û di raya dinyayê de, di derbarê xwe de wêneyekî xweş nişan dane. Ayhan, diyar kir ku kurdan jî dêvla serxwebûnê de, bi molêla Kantonan yekgirtibûna Sûriyeyê derxistine pêş, ev yek jî ber realîteya Sûriyeyê pêk hatiye û dom kir: "Realîte û polîtîkaya Sûriyeyê û ya kurdan heye û li gor van polîtîkayan tevdi-gerin. Di vê xalê de kurd serkeftine, lê belê divê di modêla kantonê de îsrar nekin, vê modêlê derbas bikin û bi vî awayî bi gelên din re hevkarîyê bikin. Ayhan got: "Merc û dinamikên şer çi pêwîstiyê bixe pêşîya wan, divê wê yekê bikin. Pêvajo diguherin, dinamik diguherin û modêl jî diguherin. Ji bo Kantona Cezîr û Kobanê bigihîjin hev hin gav hatin avêtin. Kurd hebûna gelên herêmê jî esas digirin"

Çiyayê Kizwanê û birca Seleheddînê Eyyûbî di dest kurdan de ye

Ji aliyekî ve geşedanên veşartî yên di derbarê şerê li Sûriye her roj bi xwe re guherînin nû tîne ji aliye din ve jî li Rojava, li hemû enîyan şer berdewam dike. Şerê ku li Kobanê hin dijawrtir bûye xeteriya dûbare dorpêçkirina Kobanê dixê hişê mirovan. Ji aliye din ve li Cezîr û Heseke hêzên kurd serkeftinên mezin bi dest xistin û Çiyayê Kizwan ku cîhê herî stratejîk ê Rojavayê Kurdistanê ye bi tevahî xistin bin kontrola xwe. Di derbarê mijarê de Hevserokê Meclîsa Dadê ya Kantona Cezîrê Hekîm Xalo, jî BasNûçeyê axivî. Xalo da zanin ku jî destpêka şoreşa Rojava ve wan bi hêzên tûndrev ên îslamî û herî dawî jî bi DAÎŞ'ê re şerekî mezin kirine û niha jî ji Hesekê heta Serêkaniyê di xetêke 280 kilometirî de şer berdewam dike. Xalo got: "Gellek deverên ku di destê DAÎŞ'ê de bûn, li gel gellek çek û cebîlxane hatin bîdestxistin. Çiyayê Kizwanê ku cîhekî pîr stratejîk e jî DAÎŞ'ê hate stendin û êdî alên me li ser wî çiyayî bilindbûyî ne. Ev serkeftineke dirokî û pîr mezin e. Em vê mîzgîniyê didin gelê xwe" Xalo diyar kir ku li vê herêmê çiyayê herî mezin Çiyayê Kizwanê ye, jî ber bilindahiya wê em dikarin çavdêriya qadeke 40-50 kilometirî bikin. Ev çiyayekî pîr stratejîk e û di dirokê de li ser vî çiyayî gellek şer hatine kirin. Li ser Çiyayê Kizwanê birca Selaheddînê Eyyûbî jî heye û niha ew bîrc di destê hêzên me de ye. Yê ku Çiyayê Kizwanê bi dest dixê, dikare jî Mêrdînê, heta Dêra Zorê, Şengalê, Reqqayê û heta Feradê her derê çavdêrî bike"

Xalo, da zanin ku demek berê DAÎŞ ketiye gundên Asûrî û Suryaniyan yên di navbera Til Temir û Serêkaniyê û gellek kesan bi xwe re birîye û ragihand ku piştî vê bûyerê hêzên kurd berê xwe dane wan gundan û heta îro jî li wan gundan şer berdewam dike. Xalo ragihand ku hêzên Suryaniyan û hin hêzên ereban jî li gel wan şer dikin"

Riyo bîn yê Îstanbulî

Nadire Güntaş Aldatmaz

Seni ke kesê aleqedarî ki zanenê, nameyê romanê Munzur Çemî yo ke bi kirmancî nušto “Gula Çemê Pêrre” ya. Hona ke mi bahsê romanî nêkerdo, ez wina kilmek qalê nuštoxi bikerî.

Munzur Çem, miyanê kurdan de bi nuštoxiya xo namdar o. Serran ra nat ki Grûba Xebate ya Vateyî de seba avêrşiyayîşê kirmancî gureyeno û bi xo ki ronayoxanê na grûbe ra yew o. Siyaset û zîwanê kurdan rê zaf xizmete kerda û hona kî no qeyret û ezmê xo ra tebayê vîndî nêkerdo, bi eynî eşq û keyf xebitîyeno.

Munzur Çemî bi naznameyanê sey H. Toprak, A. Taş, M. Çem, B. Şilan, S. Dilan, Mirzali Çimen kî nušto û hetanî ewro çend romanî, ferhengê kirmancî-tirkî, kitabêde gramerê kirmancî û zaf meqaleyê siyasî û kulturî kî nuştê. Roportajî kerdê, kilamî arê dayê. Terteleyê Dêrsimî û elewîyena kurdan ser o kitabê zaf bikapasîteyî kî nuştê. La ez wazena nê nuşteyî de romanê eyê bi kirmancî Gula Çemê Pêrre bîdî naskerdene.

Hikayeya romanê Gula Çemê Pêrre mabêne serranê 1990-2000an de, min-tiqaya Gêxî de bi surgunkerdîşê dewijan dest pêkena û Îstanbul de, taxade feqîre de, “ghetto”yê kurdan de dewam kena. Qehremana romanî Gulcane, yewade genc a. Maye û pî, kalik û dapîre pêro piya dewêda Gêxî de heyatode klasîk yê dewijan ciwiyenê. Jê dewijanê ê hetî, heyatê xo mal û gayan dima, hêga û bostanan de vêreno ra. Dewijê e hetî jê zafê dewijanê binanê kurdan çemberê felekî ra vêrdê ra, coka xeylê kî siyasî yê.

Yî serran ra rew hereketê gerillayan dest pêkerdo, aksiyonê xo kerdê ziyade. Re-reyê kî yenê dewe, sonê. Mavênê xo bi dewijan zaf baş o. Operasyonî kî dewam kenê. Rozê esker erzeno dewe ser, wazeno ke dewijî çekan bicêrê û bibê qorici. Dewijan ke qebl nêkerd kî pusturmê danê ci ke tada kenê ke orteyê des rojan de dewe terk bikerê. O miyan de esker, rew-rew erzeno dewan ser.

Gerillayan mane keno dewijan pê cêno, tersneno. Tayîne kişeno, keno vîndî. Birrî vêşneno. Zulm re dewijan keno.

Qismê romanî yo yewin, ortê teqûrege de û dormê dîyalogê Gulcane û kalikî de vêreno ra. Bi fekê kalikî, tayê kerdênê gerillayan rexne benê. Kalik neteweper-ver o. Zaf diyo, vêrno ra. Zaneno ke heqa kurdan her çi rê esta la xesp biya. Wazeno ke zulmê dewlete endî biqedîyo. Labelê nêwazeno ke bi çekan hal bibo. Kuwîno merdena her keşî ver. Nêwazeno ke her di hetî ra kî kes bimiro. Unca tayîne kerdênê binan yê gerillayan rexne keno. Ma vajî, mavênê xo de kiştîşê hevalanê xo, kiştîşê zobî siyasêtvananê kurdan ûtêb.

Dewijî dewlete ra çekan nêcenê û qorici nêbenê. Dewe teriknenê sonê. Kalikê Gulcane dewa xo ca nêverdano, dewe de maneno. Gulcane bi maya xo, piyê xo, dêka xo, wa û birayanê xo kî bar kenê sonê Îstanbul, lewê apê xo. Keyê

Maye û pî, kalik û dapîre pêro piya dewêda Gêxî de heyatode klasîk yê dewijan ciwiyenê. Jê dewijanê ê hetî, heyatê xo mal û gayan dima, hêga û bostanan de vêreno ra.

xo rê karê bivîno, bigurîyo. No miyan de, waxto ke kar sayê kerd, bi dek û dolabanê Îstanbulî yena têrî. Xaftela xo ortê çamurê Îstanbulî de vîna. Gînena war ro, urzena ra. Heyatê şarîstanê girşî û qîlêrê ey de mucadele kena. Bîaqîl a, sareberz a. Kuwna tenge, zaf zehmetîye ancena la unca kî heyat ra nêvêrena ra. Kar vîna. gureyena. Peyniye de kî bona aşiqê xortê.

Gula Çemê Pêrre, hem hetê wendîşê zîwanê ma ra hem kî hetê rind fam-

Karakterê hikaye zaf rastkên ê. Merdim ke dormê xo de niyado, desin de inan ra yewî vine-no. Merdim na hikaye de hem refleksê mili yê kurdan vînenno hem kî mucadeleyê îspatkerdişê biyayene xo vînenno.

rew-rew estenê dewan ser, pê dewijan girewtênê, îşkenca kerdênê. Ge-gane kî kiştênê. Çi waştênê, çitur waştênê henî kerdênê. Şarê ma însafê inan rê mendîbî. Inan de kî însaf, merhemet û wîjdan çîne bî. Bi no tore waştêne ke miletî bihemelnê, biyarê vatena xo ser. Çare ke nêdî kî yan kiştênê yan kî surgun kerdênê. Na hikaye de kî ma surgunê keyê Gulcane vîneme.

Karakterê hikaye zaf rastkên ê. Merdim ke dormê xo de niyado, desin de inan ra yewî vînenno. Merdim na hikaye de hem refleksê mili yê kurdan vînenno hem kî mucadeleyê îspatkerdişê biyayene xo vînenno. Mesela, nameyê pîlan Zerîfa ya, Elîf a, Nermîn a, Gulcan a. Wisiv o. Yê qijan kî Dilan a, Rojîn a, Dildar o, Şivan o. Yanî avêrşiyayîşê ruhê etnikî, pede-pede bi nameyan xo musne-no. Tarîx, her ke avêr şî, zulm re kurdan ke çendla bî, kurdan tenêna kurdêna xo rê wayîr vejînê. Qe toa ke mekerê kî, nameyê domananê xo kurdî nanê pira. Nuşttox, musnayena nê vurîyayîşî bi vurîyayîşê nameyan zaf weş dano famkerdene.

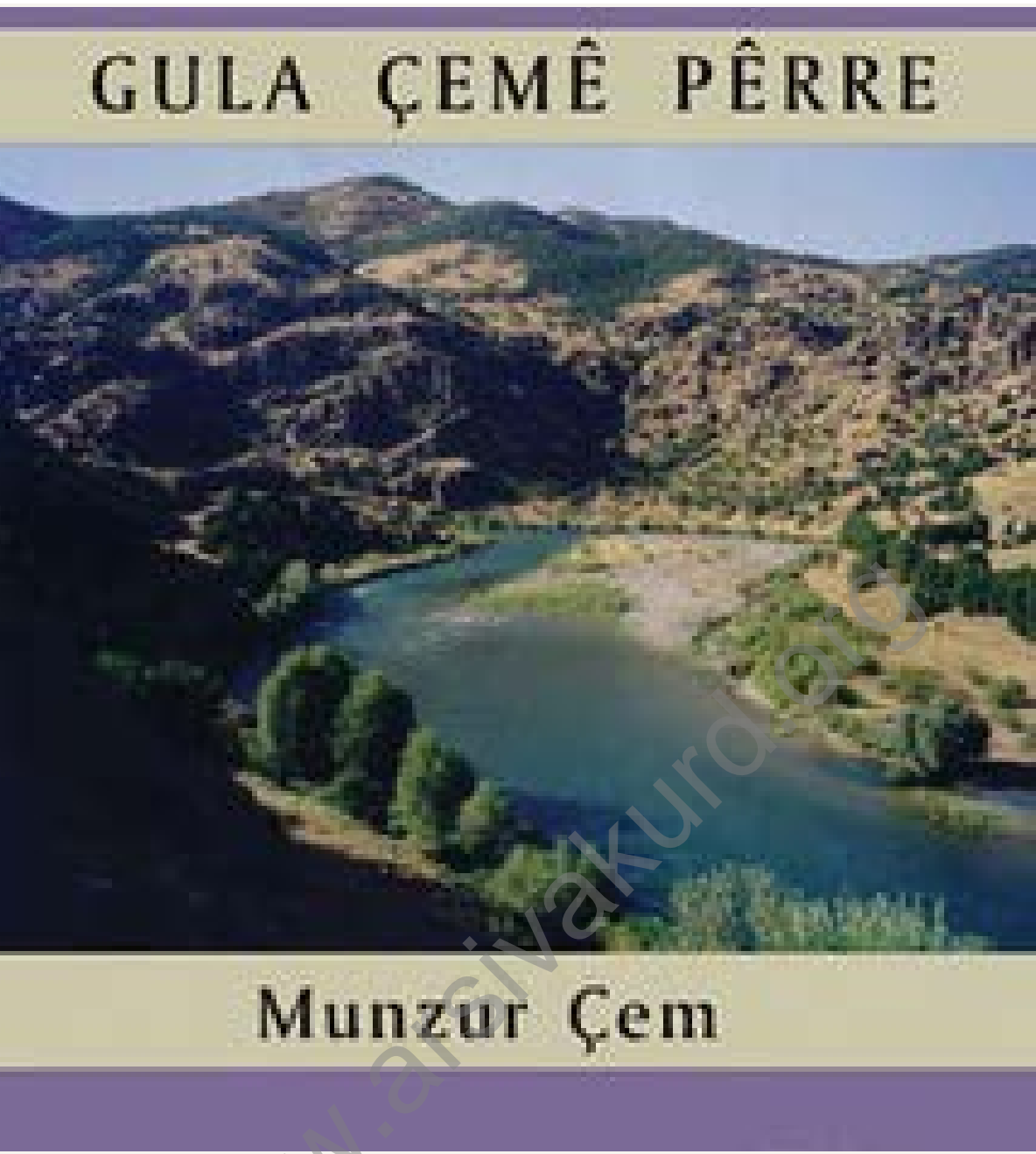
O waxt waxtode ting-tarî yo, zulomot o. Serekwezîre Tansu Çiller a. O waxt de failê xo bellî, zaf “failî meçhul” estê. Ma ney kî sohbetê Nacnî Xeycane û Gulcane de vîneme. Heyatê Gulcane de di Tansuyî estê. Her di Tansuyî kî keyê Gulcane vêşnenê. Yewe welat de, yewe kî Îstanbul de. Ez vana yewbiyena nameyê her diyîne tesaduf niyo. Unca ke bahsê tayê “failî meçhul”an kerd, bi nameyanê rastkênan keno. Yî serran de ke kamci kurdê namdarî ameyê kiştene bahsê bînan keno. Mesela, qalê qetlkerdişê Savaş Buldanî û hevalanê ey keno.

Hetê ra kî bi fekê Zerîfa “flashback” keno. Ma beno waxtê 12ê êlule, hepsê Diyarbekirî. Gencanê kurdan uza zere de, ma û pî kî tever ra çi zulm ke diyo, derga-derg qalê ci keno. Bi fekê dadiya

Ajda Xanime ra kî ma beno waxtê qirkerdişê şarê Dara Hênî. Hetê ra kî bahsê Xana Dêrsimije keno. Xana ke waxtê 38î de binê cendegan de menda û henî xeleşiyaya.

Bi no tore nuşttox verênîya nê zulmî, tarîxê nê zulmî ano re ma vîrî. Bi no tore

vano ke, no millet tim ameyo qirkerdene, tim surgun biyo. Nê milletî tim zulm diyo, feqîriye anta. Ney ra teber kî nuşttox merdimî rew-rew bi fekê qehremanan peyser (flashback) beno dewe. Cîwiyayîşê dewijan o verên musneno û cûya Îstanbulî veracerê ey keno. Taxa Gulcane de kesê ke bi surgun ameyê zaf ê. Dêrdê yewî ê binî ra ziyader o. Tayê

kirdaskî, tayê kî kirmancî qisey kenê. Tayê elewî yê, tayê sunî yê. La ferqê keşî keşî ra çîn o. Pêro kî yew hal der ê. Yewminî rê benê diya. Yewnîni rê wayîr vejînê.

Xortêde tirk kuwno Gulcane dima. Gulcane genc a, zaf rindek a, hende kî pak a. Xort ci rê kar kî peyda keno. No kar seba Gulcane hendayê nan û awe muhîm o. Gulcane hetê ra ci rê minetkar a. Hetê ra kî xof kena, tersena. A wazena ke yewêde kurdî de bizeweciyo. Nêwazena ke karê xo kî vîndî bikero. No miyan de şiyen û ameyena karî de şahidê nijad-perestîya tirkan bena, şaş bena. Peyniye de kuwna re destê çeteyade xirabine.

Nuşttox, kesê ke welatê xo ra vişiyê, şiyê şarîstananê girsan, uza de zor û zehmetîya ke vînenê, xerîbiya ke ancenê, bi şexsiyetê Gulcane û keyê aye ano re zîwan. Gulcane teberê taxa xo de domanan vîna. Tayê solan boyax kenê, tayê kî destmalkaxidan roşenê. Bi no hal kî nuşttox trajediyê domananê kurdan reyna musneno ma.

Trajediyode bîno ke roman de ca girevto kî şarê surgunî yo ke xo înkâr keno, o wo. Tayê elewîyena xo ra tayê kî kurdêna xo ra tersenê û xo înkâr kenê.

Atmosfer û biyenê serranê 1990an û peyniya nê biyenan de halê surgunbiyayan ke çituri yo, ma no roman de vîneme.

Belka hikaye de çîyo ke atmosferê ê waxtî rind musneno wendoxî, şiyayena birayê Gulcane Şivanî ya û reaksiyonê keyê Gulcane yo. Şivan nêşîyo Îstanbul, Wan de şono mekteb. Rozê mektebê Şivanî ra mektubê yena ke Şivan çend waxt o ke mekteb nêşîyo. Pêro tersenê ke nêbo Şivan “failî meçhul” bibo. Her roze bermenê, dinya inan rê bena tariye. Mudetê ra tepîya xebere yena ke Şivan şîyo ko, biyo gerilla. Çîqa ke maye zirçena, çikena, dana xo ro unca kî şa bena ke weş o, nêmerdo. Belka uza tenêna hereyî mireno. Belka kî xeleşîno.

A roje ra dima kî ters qet zereyê inan ra nêvejîno. Çimê xo televizyon ra menenê ke ala senê xebere dano. Keso ke welatê ma de ciwîyoya kî raya xo uza ra vêrda ra, yan kî uza dost û hevalêde xo esto, yan kî nan û awa ma werda, pêro kî zanenê ke çimê dayikan, zaf ê ekranî ra mendî. Zaf lînganê cendeganê ke têlewe de rêz kerdê, niyadayî. Zaf bermayî, çikayî. Vengê dayikan hard û asmên lone kerd. Ne merdene qedîya ne kî bermişê dayikan.

Unca, dîyalogêde muhîm qismê diwêsin de mavênê Gulcane û Sîyamendî de vêreno ra. Hurdemêna mesela kurdan ser o munaqese kenê. Neheqîya dewlete û sebebê destpêkerdişê herbî ser o ke qisey kerd, na raye kî persan kenê ke no herb çayê nêqedîno? Kam, çayê nêwazeno ke no herb biqedîyo? Nê herbî de kara kamî esta? Cewabê persan kî bi xo danê.

Xeznaya çekuyan yê nuštoxi zaf dewletî ya. Merdim tayê çekuyan û îdyomanê orjînalane ke merhela vîndîbiyayîşî der ê, tey vînenno. Tayê çekuyî mi ke kitab de di, newe ra amey re mi vîrî. Mesela, “nalmekiye”, “kosebî”, “puxtek”, “êrxat”, “hurenayîş”, “qal-qîr kerdene” ûêb.

“Xebere sey tofanê nişte ro dewe.”(r.55), “Bejna xo ya sey leya silule, tadêne.(r.163)”, “Merdimî vatêne qa zerenc a, qeqibnena.(r.164)”, “Bejna xo ya derga bariye mendibî ro leya qawaxe. (r.166)” Teşbihê sey nînan kî hikaya xemelna û kerdê weş.

Na hikaye, peyniye de hikayade surgunî ya, nuşttoxê romanî kî bi xo, na hikaye ra dûrî niyo. Heyatê nuşttoxî kî surgun de vêrdo ra. Yanî hetê ra kî heyatê ma pêruno nušto. Eke biwanê, her kes kî nê romanî de tenê kî xo vînenno. Kitab, hetê famkerdena zîwanî ra qe zor niyo. Seke “Vateyê Edîtorî” yê kitabî de kî vajiyeno tayê îstîsnayan ra qeyîr nuštoxi, standardê Grûba Xebate ya Vateyî esas girewto. No semed ra kî famkerdişê kitabî seba her keşî zaf rehet o.

Seke mi cor de kî nuşt, hikaye û karakterê romanî rastkên ê. Zîwanê romanî zaf sade yo. Qiseykerdişê karakteran rojana yo. Nuštoxi, politîkaya ê waxtî bi westayîyade girse arda verê çîman.

Xerîbîya min a bênamîye

Rindê Beceriklî

Merdim beno ke bibo wayîrê zanayîşî la wayîrê şexsiyetî yanî wayîrê karakter biyayîş çiyêko ciya yo. Yanî serdemê mod-ernî de merdim rehetêr eşkeno bireso agahî, la ma zanê ke agahî yan zî zanayîş wexto ke ciwiyayîşê merdimî de vurîyayîş bivirazo beno wayîrê mana. Û no serdem de zanayîş û agahî sey eynî çi yenê fahmkerdiş.

Xeylêk zeman o ke ez merdimanê dormaleyê xu temase kena. Û ganî ez vajî ke no wext de ez xeylê ca gêraya û mi zaf merdimî di û şinasnayî. Zafê nê merdiman de yew xususiyeto hempar estbî. La ez nêşkayêne nê xususiyeti analiz bikerî û tesbît bikerî. Seba naye mi kerdê nêkerdê ez nêşkayêne dayîş û girewtîşê xu de aram bibî. No zî xususiyetê min o xirab o. Wexto ke ez kes yan çiyêkê xerîbî der bikewî munasebet yan zî bîdî û bigêrî gereka ez bîşkî inan bişinasnî, goreyê zanayîşê xo analiz bikerî. Yanî yew nameyê inan mi het biviraziyo. Yanxo bêaramiyêk, nerehetîyek mi der viraziyena. Û xeylî zaman o ke ez aram niya. Merdim û cayî mi rî xerîb ê. Ez inan vîna, inan dir qisey kena. Ma piya huyena, ez tenika bermena la hewna zî a bêaramiya ke xerîbî ra yena fek-sukrê mi veranêdana. Tay zeman merdim zaf gêreno çiyêk. Ez vana “çiyêk” çimkî merdim wexto gêreno tay wext esto ke hema nameyê ey çîn o. Zaf gêrena la cayo ke qet nêpawena de vîna. Ewro mi sebebê bêaramiya xo di. Nê demanê peyênan

de merdimê ke dekwetê heyatê mi manenê yewbînan. No yewbînan mendîşê inan mi rê xerîb bî. Ma bibî hevalî, bibî dostî. La mi kîştâ inan de yew xerîbîyêka zerrîya mi dejnena kerdêne pile. Wexto ke merdim miyanê dost û hevalanê xo de xerîb bîmano dejêko giran xo dano zerrîya merdimî ro. Şinasnayîş muhîm o. Belkî çîyo ke merdim şinasneno, o ke merdim paweyê ci yo nêbo, belkî o dejêko giranêr bido merdimî. La nêzanayîş, nêşinasnayîş, xerîb mendîş giranêr niyo.

Ez hema teber ra ewnîyena merdimanê ke hê miyanê cuyêka “normale” de ra. Û merdimê ke hê dormaleyê mi de mi inan de yew xususiyeto hempar ferq kerd. Hetê zanayîşî ra yanî xo resnayîşê agahî de raşt a zî aver şiyê. La nê avêrşiyayîşî eynî tesîr karakterê inan ser o nêviraştî û no zî biyo sebeb ke şexsiyetê inan de yew parçebiyayîş biviraziyo. No parçebiyayîş him inan de him zî kes û dostê kê hê dormaleyê inan de bêaramî ano meydan.

Cewabê persa çîra wîna yo, munaqaseyêko sosyo-psîkolojîk wazeno û sewîyeya zanayîşê mi qet naye rê qîm nêkana. La no ferqkerdiş belkî derdê mi rê nêbo derman, labelê seba min keşfêko muhîm bî. Tayê cewabî nêbenê çare la bê inan zî nêbeno. Lazimatîya inan merdimî de bêaramiyêka xorîne virazena. Nika yew nameyê bêaramiya mi esto. No bes niyo la çiyêk o.

Xora xeylê wext o ke ez qîmê xo bi “çiyêk” ana.*

Xurşîd Mîrzengî:

Dexesî û nexwendin toka di stûyê wêjeya me de ye

Bêzar Bêwar

Nivîskarê pirtûkên weke ‘Belqîtî’, ‘Sinor’ û ‘Rîstemê Zal’ Xurşîd Mîrzengî ku demeke dirêj e li Ewropa jiyana xwe didomîne ji weke gelek kurdên sirgûn êdî dikarê bê bend bê welatê xwe û biçe. Herwiha Mîrzengî ku di warê ziman û dîrokê de dixebite, lêkolinan dike û çend kitêbên wî ji bo çapê amade ne li ser wêje û wêjenûsiya kurdî diyar dike ku kurd bi nexweşiyeke weke çavnebarî û dexesî re dijîn û ji berhemên hev bêhay in.

Mîrzengî tîne ziman ku yek ji sedemên pêşneketin an jî negihîştina romana kurdî ya li gel asta ku romanûsiya cihanê lê ye nexwendin e. Bi ya wî entelektûel û pênuşgîrên kurd li hemberî hev di bin bandora çavnebarî û dexesiye de ne û qîmetê nadin berhemên hev û naxwînin. Mîrzengî, “Di nava entelijansiya kurdî de rexnegîrek nîn e. Kes li ser berhemên kesî nanivîse û nade nasandin. Pîrsgirêka mezin ew e ku em berhemên hev naxwînin û hevûdin bi qîmet bi bîr nîn in” got. Mîrzengî pîrsên me yên di derbarê jiyana xwe, wêjenûsî û rewşa entelijansiya kurd de bersivand.

Pêşî em dixwazin bo xwînerên me hun hinekî xwî bidin nasandin

Navê minî fermî e nîfûsê Evdirrehman Esmer e. Lê piştî ku derketim ji welêt, min dest bi nivîsê kir min navê Xurşîd Mîrzengî bo xwe danî. Ez di 15’ê Temûza 1950’î de li gundê Zengiyê ku bi Licê’yê ve girêdayî hatime dinyayê. Ez çar sal û nîvî bûm bavê min wefat kir. Jixwe bavê min ji hîna du salî bû bavê wî di şerê Şêx Seîd de hat kuştin û bavê wî 29 salî bû wefat kir bi rehma xwedê. Wexta ku bavê min mir, xaniyekî me li Diyarbekirê hebû. Ew ji ji kalikê me mabû. Aslê me em Badîkî ne, ji gundê Karan kalikê me Evdî Beg hatiye Zengê, erdê filehan bû. Li wir gund ava kirin, dû re ji navê wî danine Zengî, bûye mixtarlix û ez li wir hatime dinyayê. Piştî bavê min mir, ez bûm xwediyê wî mal û milkê ku hebûn, ez xwediyê wî mam. Diya min mêr nekîr, li ser me ma. Wisa jiyana min a zaroktî nêvî li Diyarbekir nêvî li gund derbas dibû. Mesela her meh em dihatin me kiriya xwe ya xaniyên xwe disitandin û em diçûn. Zarokatiya min hinek li gund hinek li Diyarbekir û hinek bi feqîtiyê derbas bû. Bavê min hinde sax bû ji min re elfabeya erebî nivîsî bi destê xwe, çimkî bavê min Qûr’axxwede bû bavê wî ji mele bû û min hîna elfebê neqedand bavê wî wefat kir. Lê piştî ku bavê wî wefat kir ji pîrika bavê min sax bû hê, ewê xwendina min dewam kir yanî min dersa xwe ji wê sitend. Dû re li cem meleyên din min xwend û dû re ji çûm li çend cihan min feqîti kir. Li Derwêş Hesenan, li Bîra

Xoran, li Mişîlfê, li çend gundan. Li Hez-royê piçekî min û heta 14 saliya xwe

Pişt re, piştî zarokatiyê xwendina te ya feqîtiyê bi dawî bû, piştî wê di warê dibistan an jî zanîngehê de, te çi kir?

Min li gund bo mekteba Tirkîye ji qeyda xwe çêkir. Di 1961’an de li gundê me mekteb çêbû. Li wir, mi’elim serê sibehê ew sond bi me didan xwarin. Türkîum, doğruyum çalışkanım... Lê me nedizaniybû em çi dibêjin."Varlıgum Türk varlığına armağan olsun" filan... Min ji ji zarokan re digot: "Nexwînin" Îcar zarokan nîzanîn, mielim ji wan re wiha dibêje, piçekî zora min li ser zarokan bû. Ez qet di nav zarokan de mezin nebûm di nav mêran de mezin bûm. Di civatê de gava ez diçûm di şûna bavê min de tevdiageriyam. Di du saliya min de ez ji mektebê avêtim, ez û 3 he-bên din, ew ji pismamên min bûn. Ji ber ku me ew sond nexar. Min qeyda xwe bir Herhelê. û ez neçûm mektebê. Lê dawîya ku 5 sal tîji bû me mala xwe anî Diyarbekir. Ez çûm min diploma stand û dû re min diplomaya dibistana navîn û lîsayê ji min ji derve stand. Feqîtiya min ji dewam dikir. Beriya ku ez werim Diyarbekir, têkiliyê min û bajarvanîyê, bi sinema û şanoyê û xwendinê re ez dikarim bêjim 11-12 saliya min de bi Tirkî bû. Mesela wê çaxê fotoroman hebûn. Zarokan jê hez dikirin..Mesela Tomîks hebû Apaçî hebû... Mîn ji wan pîr hez dikirin. Mîn ew digirtin û dixwendin. Min xwe da xwendinê. Berê ji min ji xwendinê hez dikir. Dû re di DİSK’ê de bû sekreter. Ew li Diyarbekir memûr bû, li mala me kirecî bû. Wî roman nişanî min da, yanî roman hinî min kir, roman çi ye çawa ye filan... Min dest bi romanê kir. Ez dikarim bibêjim bi sedan belkî nêzî hezarî, ez diçûm cihê kutubxaneyî Diyarbekir li ser Ulu Camiyê bû, qada jor bû, min ji wir deyn dikir, min dîaniya malê û min dixwend. Îcar min ji edebiyatê jî hez kir, min Melayê Cizîrî nas dikir, Ehmedê Xanî, Cegerxwîn, ew şîrên wî li cem feqîyan şîr hebûn, direkt kitêb tunebûn, text hebûn. Bi hinek feqîyan re mesela ê Melayê Cizîrî bi qasî vî kitêbî em bêjin ew şîrên wî hebûn. Hemû destnîvîs bûn, yanî ew ên metbeyan tune bûn. Ew feqîyan ji ber hev dinivîsandin, bi wî awayî min edebiyat nas kir.

Tu kîngê çûyî Ewropa’yê?

Pêşiyê min mala xwe anî Stenbol. 16 saliyê de ez hatim Stenbolê. Lê li vir Stenbolê ez hatim îcar, min tîyatroya Stenbolê nas kir, min sinema nas kir, em bêjin hevalên bi dil naskirin, şoreşger min nas kirin, ew ên ku diçûn universîteyê. Ez bi wî awayî bi kekotiyê û bi serê xwe,her tim patronê xwe bûm û her tim di nava xwîna

min de hebû ku ez navê bav û bapîrê xwe heder nekim. Di piçûkatiya min de pîrika min digot em beglerê Badîkan in, kalikê me Evdî Beg hatiye li vir gûnd çêkiriye, wisa mezin nişan dida.Bi wî awayî min xwend, ez çûm eskeriyê, 20 meh min eskerî kir, ji eskeriyê vegeriyam. Wexta çûm eskeriyê min dikana xwe firot. Îcar min go ez ê qerarê bidim ezê fîcaretê bikim ji bo zengîniyê yan ezê karekî bikim ji bo welat? 6 mehan ez li Diyarbekir bûm wexta pastaxane di destê min de bû, min dest bi romanekê kiribû."Ben Neyîm Ogretmenim." Xortekî, kurekî ji mealîma xwe pîrs dike dibêje "Ogretmenim ben neyim." Ew ê ji dibêje "Sen Türküsün" Dû re diçe ji pîrika xwe pîrs dike dibêje "Pîrê ez çi me?" Dibêje "Tu mêr î kurê min." Yanî, ew dibêje tu Tirk î ew dibêje tu mêrî... Ew bersiva wê nîne. Dû re careke din diçe ji mealimê pîrs dike, dibêje "Mizgîn sana söylemişim" Dû re ew û mealim dibin dostên hev. Wisa romanekê, lê bi tirkî. Lê wexta ez li Diyarbekirê bûn, neqediyabû, li Sûrî min ew qedand. 606 rûpel di destê min de ye û weke xwe li malê disekine. Ez demeka dirêj fikirim

Yanî tu ji ber meseleyên siyasî çûyî Ewropayê an?

Îcar ez ê anîha werim ser çûyîna Ewropayê. Ew roj min qerar da ku ez ê herim Diyarbekir, îcar ez ê ji bo kurdaiyê ewê bikim. Ew çax sendîqacî bûm. Ez çawa çûm Diyarbekir ez ketim KDP’yê. Di nav 3-4 mehan de ez ketim KDP’yê û dû re ez kirim berpirsiyarê Diyarbekir û cûnta hat, ez çend caran hatim girtin. Polêsan tespît dikir ku pere li ba min heye, îcar hema mehekî carek dihatin

bela xwe di min didan. Rojêkê dozgerêk hat pastaxaneyî min "Got, "Li kar mar nefikire. Ew çend carin tu tîyî girtên li bi awayekî tu derdikevî. Vê carê ewê rasterast te bîkujin. Vê carê te nagirin bila haya te hebe." Wê çaxê bi rastî ez tirsiyam. Cara ewil dikarim bêjim wî çaxî ji tirkîan tirsiyam. Wê çaxê min lîxist ez çûm ewê, min pastaxaneyî xwe firot, ez çûm Sûrî. Li Şamê mam ez. Li Qamişloyê mam. Dû re ji ez çûm Swêd. Lê wexta ez li Diyarbekir bûm wexta pastaxane di destê min de bû, min dest bi romanekê kiribû."Ben Neyîm Ogretmenim." Xortekî, kurekî ji mealîma xwe pîrs dike dibêje "Ogretmenim ben neyim." Ew ê ji dibêje "Sen Türküsün" Dû re diçe ji pîrika xwe pîrs dike dibêje "Pîrê ez çi me?" Dibêje "Tu mêr î kurê min." Yanî, ew dibêje tu Tirk î ew dibêje tu mêrî... Ew bersiva wê nîne. Dû re careke din diçe ji mealimê pîrs dike, dibêje "Mizgîn sana söylemişim" Dû re ew û mealim dibin dostên hev. Wisa romanekê, lê bi tirkî. Lê wexta ez li Diyarbekirê bûn, neqediyabû, li Sûrî min ew qedand. 606 rûpel di destê min de ye û weke xwe li malê disekine. Ez demeka dirêj fikirim

min got a herî baştir bi ziman re mijûl bibe. Bi ziman re tu dikarî edebiyatê bi awayekî baş binivîsî. Îcar min biryar da ku ez ê romanê binivîsinim. Romana kurdî îcar, tirkî ez dev jê berdim. Lê îcar gramera min têrê nake. Wê çaxê li Swêdê min cara ewil "HAWAR" peyda kir, Hawara Celadet wana. Hamre Şeşo li Elmanyayê kitêb çap kiribû. Ez sê salan li ser gramera kurdî xebitîm. Piştî ku ez gramerê fêr bûm min dest bi romanekê kir "Sala Şewatê" Ew a ku pîrika min digot û ez ê wan binivîsinim.

Gava meriv li wêjeya kurdî dinêre, di nava edebiyatê de beşa herî giran herî zehmet, a zarokan e. Çima?

Ji ber ku ya zarokan, tu gotinê biçûk dikî, bi gotinên herî hindik tu mecbûrî bibêji. Wexta ku te ew bûyer biçûk kir tu neçarî bi gotinên hindik bibêji, gotinên xweşik derdikevin meydanê. Di wir de huner heye. Roman bixwe di nava 7 sanatên baş û xweşk de ye, lê li gorî min nivîsandina çîrokê ji romanê hê zexmtir e, tu mecbûrî zêde li serê bifikirî, kurt bikî, bi gotinên felsefîk, kin û xweşik bibêji. Ji ber wê di çîrokekê de felsefe ji a romanê giran-

tir e. Di hemû mîletan de wisa ye, di me de jî wisa ye. Kurdan jî wiha kiriye. Çîrokê kin dikin û dibêjin.

Meseleya modernbûn an jî modernîzebûn, modernîzasyon, tesîrekê çawa li ser jiyana kurdan û li ser edebiyata kurdan kiriye?

Niha gelek ji min re dibêjin "Xurşîd klasîk dinivîse. Klasîka bîngeha civata me ya ku ji feodalîzmê hêdî hêdî derbasî kapîtalîzmê bûye. Anîha kapîtalîzm ji tu dibînî li cem me jî gelek pêş de çûye. Mîletên ku nikarîbin mîtolojiya xwe binivîsin, ewil bi min mîtolojî ye, nikarin çîrokên xwe ji xweşik binivîsin. Çîrokên xwe nenivîsin nikarin romanên xwe ji xweşik binivîsin. Eger nikarîbin romanên xwe yê klasîk binivîsin nikarin romanên xwe yê modern jî binivîsin. Çîma, bîngeha klasîzma romana kurdî nehatiye dayîn ku tu wê modernîze bikî Mesela Ewropaiyan febrîqe çêkirine. Deqîllo çêkirine, ji deqîllo derbasî çi bû, piştî bû kompîtûr. Wexta tu bîngeha klasîzmê daneyînî ewên din xav tî. Mesela romanê kurdî ku derdikevin, ez dixwînim di çîrokeke kurdî de ji dema Celadet wan de tu bigirî werî tu ji min bipîrsî, ê ku rihê çîroka kurdî bi rastî daniye, kî ye, yek Edîp Qarahan e, yek ji Qedrican e, wan her duyan rihê çîroka kurdî derxistine, danîne, afrandîne. Bi zanebûnî. Îcar anîha hinek derketine, 4 kitêban naxwîne dibêje ez nivîskar im. Tu dibînî, xav e, rîji ye. Wexta tiştêkî rîji bibe, tam nade devê te. Gere rûn tê de bibe, bê rûn in. Romana kurdî jî. Lê li aliyekî jî wek nivîskarên ku tên naskirin. Nivîskarên rihê edebiyata zimanê xwe li ortê datînin, ji wan hê pêşdetir, hê zûtir tên naskirin. Lê ên wan heta cihêkî ye, Mihemed Ūzûn jî magazînel e. Baş kiriye ku bi kurdî nivîsiye lê magazînel e. Klasîzma zimanê kurdî nikare deyne. Çend rêz be ji nikare li wir bi cih bike. Îro ez bawer im pêş de diçe hinekî. Rihê edebiyatê, romanê, çîrokê meriv çawa bîngeha wî datîne, ew hê nehatiye famkirin. Sedema vî tiştî jî ev e ku kurd naxwînin.

Tu nîfşên 80-90’î dişopîni? Bi ya te çawaye wêjeya nivîşên nû?

Pêşveçûn heye. Lê weke ku min got ewên ku dinivîsin ji wexta ku tu wan dixwînî tu dibînî ku xwendevanên pir baş nînin. Ewil divê xwendevarên pir baş bibin. Kesê nivîskar heke nexwîne, bîra wî nebaş e. Di nivîskariyê de bîr pir girîng e. Eger bîra te xurt nebe, tu pir nexwînî, bîra te xezîneya te dagirtî nebe tu nikarî berhemên

mukemmel derxî. Ewên ku di vê dawiyê de dinivîsin, ez gelekên wan dişopînim. Hinek jê ber bi başiyê ve diçin, bi taybetî di çîrokê de. Mesela di edebiyata nivîskî de gere meriv Hawara Bedirxaniyan baş bixwîne, Ronahiya Bedirxaniyan baş bixwîne. Kurdên me yê Qafqasyayê, Rewanê, divê meriv wan baş nas bike.

Em werin ser kekotîya Diyarbekirê. Tu dikarî hinekî di der heqê wê de ji yan beraninên xwe yan ji tiştinan ji me re bibêji, kekotîya Diyarbekirê maye an ziviriye tiştêkî çawa?

Bi xwedê nemaye, mixabin. Keko çi ye îcar? Keko, maneya wê, ew ê ku dikare destên xwe li ser însanan bide, ên derûdorên xwe, wana bibe, bi wan re xwarinê bixwe, bi wan re sohbetê bike, pîrs bikin, ew ji bersiva wan bizanibe bide, bi awayekî mehkûmane û bê heqeret. Cilê xweşik li xwe bike, qirixî ji heye lê ew tiştêkî din e. Îcar ez hem di nava kekoyan de bûm, hem ji pîsmanên min qirix bûn. Di diyarbekirê de bi rastî cewherek hebû. Xweşitiyek hebû, kêfek tê de hebû. Di kekotiyê de. Qirixî, di wir de ji mêranî, cesaretek, mîrxasî heye. Jixwe heke tu mîrxas nebî, tu nikarî qirixî bikî ku. Ew asil cesaret û mêranî li wir hebû.

Meriv bi çavekî dûrî ve li civata kurdan mêze dike, weke ku rewşeke ‘xesandinê’ li ser me ye. Bi ya te sedema vê çîye?

Xesandina kurdan di 1700î de destpê kir. Yawûz Selîm û Îdrîs peyman çêkir. Asil ê ku osmanî çêkir wek sistema siyasî Îdrîs e, Yawûz kerekî dera hanê bû, eşqiyayekî bû, bi zorê çû Misrê, şûr nişan da ji xelîfeyê re got dev ji xelîfetiye berde ez xelîfe me. Yawûz tipekî wisa bû. Lê aqil-mendê wî Îdrîs bû. Wexta wê

tiştêkî îmze bikirana, peymanekê çêbikirana ji Îdrîsî re digotin qazake vala bîne ez binivîsim tu jî here binivîse. Qxideeî vala didan ber Yawûz, îmze dikir, mora xwe lê dida, Îdrîs çi binivîsandana ew bû. Ev peymana Îdrîs û Yawûz heta 1700 ajot. Piştî 1700î ku li Fransayê ev pêla netewbûnê derket. 25 heb mîrnişînên kurd hebûn. Ew mîrnişîn bi yeko yeko dişqalîfiye kirin. Dû re kurd hêşîr girtin. Di dema avakirina komarê de jî ew rewş domkir. Bi rêya dîn û hin tiştên politîk ew dîlgirtin her berde-wam bû.

Di pêşneketina romannûsiya kurdî de toka herî mezin çi ye?

Nexwendinî. Nivîskar û rexnegir, an jî ewên ku maqaleyên dinivîsin li ser edebiyatê filan, heya niha tiştêkî wisa nekîrine. Gava dinê min tiştêkî got, min got "dexesî". Dibêje ku ez belkî li ser romana Xurşîd binivîsim ez ê pesnê wî bidim ma çawa ez pesnê kurdekî bidim. Diçî pesnê yekî dera hanê dide, beredayiyekî, mihacîrekî nîzanim ku derê ye. Heta ev dexesî hebe, ev zîhnîyeta kevnîkên kurdan ên nezani hebe, nabe.

Li ser siyaseta kurdan ya heyî, serxwebûn û gelek tiştên aktuel tîne axaftin. Tu li ser siyaseta kurdan ya heyî çi difikirî bo çar parçeyan?

Ez li Parîsê dijîm û medyaya wan ji taqîb dikim. Di temamê tarîxê de potansiyela hezkirina kurdan ku anîha li dinyayê çêbûye, di temamî tarîxê de heya îro tiştêkî wisa bo kurdan çênebûye, tu herî ji çopçiyê Parîsê pîrs bikî bibêji" Tu kurdan nas dikî." Wê bibêje "Kurd qehremanê dinyayê ne." Ev tiştêkî zêde pozîtîfe. Neviyekî min heye, anîha 17 salî ye, nû nû ji politîkayê fahm dike. Ez ji Swêdê hatim virê, ez çûm dibêje "Kekê ez anîha bi kurdiya xwe serbilind im. Min got "Berxo heta niha tu neserbilind bûyî" Got na kekê heta niha me nas nedikir. Swêdî dibêjin kurd qehremanê dinyayê ne." Em û wan em pismamên hev in ,ew ji Arî ne, em ji Arî ne. Xwe kirin merivên me anîha îcar, gava me-feat li ortê bibe. Qatên emperyal qerar dane ku dewleta kurdan çêbikin, ev kesin e.

Welat Baz

Wek tê zanîn Çiyayê Kurmanc ku nawenda wê bajarê Efrînê ye, li Rojavayê Kurdistanê heremeke sereke ye. Navê heremê ku ji mêj ve wek Çiyayê Kurmanc tê naskirin, di dema Osmaniyan de kurd dax, di dema frensiyan de Cebel Ekrad û di dema Baasiyan de jî wek Cebel Heleb hatiye guhertin. Balkêşê ku Çiyayê Kurmanc li Kurdistanê bi sedan sale herma yekta ye ku bi navê kurd hatiye naskirin.

Herema Çiyayê Kurmanc ji ber ku di navbera Derya Spî, Kurdistan û Sûri de wek pirekî xezayî û xwedî erdnîgarêke dewlemende jî mêj ve bal kişandiye. Navenda vê heremê Efrîn li Kurdistanê yek ji cîhên herî kevnarê û xwedî dîrok û bermahiyyên dewlemend e. Gelek kevir, zinar, lat û kelehên Çiyayê Kurmanc tevî nav û paşnavê mirovên deverê diyar dikin ku evder bermahiyyên jî Hûriya ne. Hûrî ji bapîrên kurdan û li heremê yek ji şaristaniya herî kevnare ye. Pevya Hûrî li herêma Çiyayê Kurmanc di nav gelek kurdan de hin jî wek paşnav tê bikaranîn.

Mînakêk din navê Xaldî ye. Xaldî jî ji şaristaniyên Kurdistanê ne. Gelek kes jî herêmên Wêranşar û Serêkaniyê hin jî xwe wek Xaldî dizanin. Gundê Xalda li Çiyayê Kurmanc yek ji gundên herî navdar û kevnare ye. Dîsa gundên Çiyayê Kurmanc yên wek Bahdîna û Gundê Dimîliya, herêmên Bahdînan û Dêrsimê tîne bîra mirov.

Xaka Rojavayê Kurdistanê nawenda dewletên Hûrî-Mîtanî bûye û paytexta vê dewletê Urkîş li herema Amûdê li Girê Moza ye. Di demên dawîn de bi taybetî li Rojavayê Kurdistanê; di kolanên li Girê Çaxîrbazar, Telberek, Girê Leylan, Girê Mozan û li Girê Fexriya de gelek berhemên kevnarê hatine dîtin, ku heryek vedigerin hezaran salan.

Heta salên dawîn arkeologan bi texmînî cîhê peytexta dewleta Hûrî-Mîtanî zanibûn. Di sala 1982'an de arkeologên Îtali li nêzî Amûdê rastî Urkîşê hatin. Urkîş ku berî zayînê di salên 3 hezaran de hatiye avakirin yek ji bajarên herî kevn yê mirovahiyê ye. Berhemên ku ji vê heremê hatine derxistin niha li Helebê li Muzexane ya Dêra Zorê de ne.

Li heremê bi sedan deverên kevnarê ku li rûyê erdê ne hene. Çend ji deverên kevnarê yên heremê evin: Kela Semanê, Gundê Tîlanîsos, Qesra Beradê, Kefer Nabo, Kîmar, Soganekê, Bircîkê Terpê, Dêrmîşmiş, Gobelê, Kîlotê, Xerabê Şemsê, Gundê Mezin, Fafirtin, Bircîka Silêman, Basûfanê, Bircê Heyder, Keleha Basûtê, Eyndarê, Kurzêlê, Qîbarê, Cîndîrêşê, Şiyê, Nebî Horî yanê Sîros, Kela Canpolat û Kela Hawarê. Ev hemû dever xeml û dewlemendî û kevnariya vê herema Çiyayê Kurmanc e.

Yek ji bermahiyyên herî balkêş û kevnare li herema Çiyayê Kurmanc, Şikefta Dûderiya ye. Di şikefta Dûderiya de hestiyên "Mirovê dema Niyandertal" hatiye dîtin ku temenê vî mirovî di navbera 50 û 100 hezar sal de tê texmînkirin. Ji ber vê taybetiya xwe Şikeftên Dûderiya di alema arkeolojiyê

de cîhekî taybetî digrin. Li aliyê din ev şikefta ku li nêzî gundê Bircê Evdalo ye navê xwe daye eşîrekî heremê jî. Şikeft 13 kilometre dûrî Efrînê ye. Li gor lêkolîn û bidestkevtên ku li heremê diyar bûne, dîroka Çiyayê Kurmanc berî zayînê heta salên 3 hezaran dirêj dibe. Salên 1200'ên berî zayînê dema Împaratoriya Horî-Mîtanî ye. Piştî dema desthilatiya Asûriyan, dema Med û Parsan heta salên 300'an didome. Piştî hatina Îskender herem dibe yek ji nawendên Helenîzmê. Heta sala 637'ên piştî zayînê Çiyayê Kurmanc di destê Makedon, Roma û Bizansiyan de dimîne. Di dema Helenîzmê de li Efrînê berhemên giranbiha tînan ku rêça gelek ji van berheman hin jî li ser piyane.

Welatê Selehedîn Eyûbî

Di sala 637'an de herem dikeve destê musulmanên Erebb. Artêşa erebên Musluman di bin fermandariya Ebû Ubeyd İbn Cerah de ketiye Çiyayê Kurmanc û heremê bê şer bindest xistiye. Çiyayê Kurmanc di serpêhatiya hezar salan de di nav Emewî, Eyûbî, Abbasi, Mendi û Memlûkiyan de dest guhertiye.

Çiyayê Kurmanc di dema hukumdariya Selehadînê Eyubi de yek ji nawendên girîng yê vê dewleta kurd bûye. Efrîn û Çiyayê Kurmanc tevî stratejîkbûna erdîma xwe û bi nêzîkbûna keviya Derya Spî û bajarên wek Ruha, Antakya, Şam û Helebê devereke girîng bûye. Gelek eşîrên ku ji çar aliyên Kurdistanê tevli artêşa Selehedîn bûne di demên paş de jî li heremê manê û heta niha jî li wirin.

Li Çiyayê Kurmanc serdema Osmaniyan jî salên 1607'an destpêdike û heta sala 1918'an yanê piştî Şerê Cîhanê yê yekem di-

dome. De dema desthilatiya Osmaniyan de bi dehan malbatên kurd jî cih û warên xwe hatine dûrxistin û koçî deverên din kirine. Ji van malbatan yek Canbûlatê kurd in ku di serhildanên dijî Osmaniyan de hatin sirgûnkirin û hin jî li Lubnanê cihwarin û serokatîya gelê Durzî dikin.

Navenda herema Çiyayê Kurmanc bajarê Efrînê ye. Şêniya Efrînê tevî gundan nêzî 200 hezarî ye. Herem jî navçeyên Cîndîrisê, Mabeta, Şêra, Şiyê, Reco û Bilbîlo pêk tê. Ji bilî ev 7 xopanên Efrînê 263 gund jî bi bajêr ve girêdayî ye. Efrîn di warê pergala rêvebiriyê de navçeyêke bajarê Helebê ye.

Qezaya Efrînê bi giştî bi çiyayan xemilandiye. Li Rojavayê Kurdistanê herema

yekta ya bilind Çiyayê Kurmanc e. Çiyayê Kurmanc sîlsileya ji Rêzeçiyayên Toros e. Bilindahiyan girên heremê li seriya 1000 metreyî ne.

Bajarê zeytûna

Firehiya xaka Efrînê 2033 kilometreqare ye. Li Efrîne bi navên Cûmê, Meydankê û Kitêxê sê deşt hene. Li deştên Efrînê jî bilî kiştûkalê, lawirvanî jî tê kirin. Helbet dema Efrîn tê gotin zeytûn tê biro mirov. Zeytûnên heremê navê Afrînê bi cîhanê dane naskirin. Li heremê di navbera 13 û 18 milyon de darê zeytûnê hene. Li gor lêkolînên li ku heremê hatine kirin, hebûna darên zeytûnê li Efrînê digîje 12 hezar sal berî zayînê. Zeytûnên Efrînê bi qalîte, vîtamîn û mîneralên xwe di nav mînakên xwe de yên herî baş hatine hilbijartin. Li aliyê din jî ber kevnbûna teknîkê, awayên kenveşopî û xêrnexwaziya dewletê, Efrînê jî zêytûnê tîra xwe feyde nastînin. Li Efrînê jî bilî

zeytûnan bi deh hezarên darên sêv, hinar, hejîr û mîşmişê jî hene. Werwiha li Efrînê çandîniya genim û ceh jî tê kirin.

Efrîn heta dema dagira frensiyan bajarêke biçûk bû. Herem û bajêr bi Kilîsê ve girêdayî bû. Piştî dagirê heremê bi Helebê ve girêdan. Piştî ku sinorê navbera Tirkiye û Sûrî hat danin, gelê heremê jî sûk û bazara Kilîs û Qirixanê hat qedexekirin. Pêwîstî bi navendeke nû peyda bû û dagirkerên frensî bajarê Efrînê ava kirin. Di bihara 1927'an de, frensiyan gundî agahdar kirin, ku sûkeke nû ava dibe û wê sûk rojê çarşemê vekirîbe. Bi vî awayî berê bazirganiyê dan bajêr û evder wek nawenda rêvebirîya heremê hilbijartin.

Qehremanê Efrînê Brahîm Henano

Piştî hatina frensiyan ya Sûrî û dabeşkirina serxet û bînxeta Kurdistanê, di nav kurdan de li dijî dagirkeran nerazibûn destpêkir. frensiyan guh nedidan hasasiyetên kurdan û haya wan jî mafên kurdan nîn bû. Ji ber vê yekê kurd li dijî frensiyan ketin tevgerê.

Ji ber gelek sedeman kurdan li Sûrî berî ereban li dijî frensiyan dest avêt tîfingan. Di berxwedana li dijî frensiyan de fişeka yekem jî alî Brahîm Henanoyê kurd ve hat berdan. Di pêvajoya dagire de li herema Çiyayê Kurmanc jî li dijî frensiyan berxwedanên bibandor hatin kirin. Di sala 1939'an de li herêma Çiyayê Kurmanc û Efrînê di bin serokatîya Şêx İbrahîm de kurdên heremê serhildan. Teverga Şêx Brahîm ku wek 'murîdî' dihat binavkirin, hêza xwe jî gundî û cotkaran distend. Serhildan dirêj ajot û gelek zirar gihîşt hêzen Frensi. Tolhildana frensiyan ya li dijî kurdan jî giran bû. Di encama êrişa frensiyan de gelek gundên Efrînê hatin valakirin û beşek ji gele heremê xwe avêtin Tirkiyê.

Hêlîna eşîran

Efrîn di warê demoxrafya xwe ya netewî de jî devereke balkêş e. Li Efrînê jî Alewîyan heta Ezdiyan jî Dêrsimê heta Amedê gelek eşîr û malbatên kurd biçîh bûne. Eşîrên kurd yên Çiyayê Kurmanc, wek diyarin evin: Amka, Şîkak, Robarî, Biyan, Şêxan, Goçer, Dîna, Heysîtiya, Xastiya. Balkêşe ku gelek ji eşîrên Efrînê li çar aliyê Kurdistanê belavbûne.

Li Efrînê di salên dawîn de hin ereb jî biçîh bûne. Hîjmara ereban nêzî 6 hezarî ye. erebên heremê bi giranî li bajarê Efrîn û Cîndîrêşê biçîh bûne. Malbatên Umêrat

û Bobene yên ereb bi giştî zimanê kurdî diaxafîn û qismek ji wan cil û bergên kurdî jî li xwe dikin. Rejimaa Baas piştî salên 1963'an ku dest bi siyaseta bêkurdbûna heremê kir, erdê kurdan bîzorê jî wan stend û li ereban belavkir. erebên Çiyayê Kurmanc jî li gundên Deşta Cûmê û li herdu aliyên çemê Efrînê biçîh bûne.

Li aliyê din jî herema Çiyaye Kurmanc gelek kesên welatparêz yên navdar jî derketine. Bi taybetî dengxweşên wek Cemil Horo, Elî Tûjo û Xelîl Xemgîn bûne remza hunermendiya Efrînê.

Herwiha jî ber ku Çiyayê Kurmanc her tim jî bo welatparêz û berxwedêrên Kurdistanê re bûye hêlin gelek şexsiyetên navdar; yên wek Doktor Nûrî Dêrsimî, Cegerxwîn, Reşîd Hemo jî li heremê biçîh

bûne.

Kela Hûrî

Helbet jî bilî dewlemendiya xezayî ya Çiyayê Kurmanc, herem jî alî berhemên dîrokî û bermahiyyên şaristaniyan ve jî wek xezîneyekî servekirî ye. Wiha diyar e ku li heremê jî sed hezar sal vir ve jiyan hebûye û ev xak tû car xalî nemaye.

Li heremê şaristaniya herî kevnare ku li pey xwe bermahi hiştiye Hûrî-Mîtanî ne. Wek tê zanîn Dewleta Hûrî jî bo parastina li erdîma ku hukum ajotiye keleyan avakiriye. Yek ji van keleyan Kela Hûrî ye. Ev kele 45 kilometre dûrî Efrînê ye. Kele herçend bi navê Hûriyan tê naskirin û di dema wan de hatibe avakirin jî, di dema Madoparsan

û Selokîdan de nav guhertiye û hatiye tamîrkirin.

Kela Sîmon

Li aliyê din li heremê hin bermahiyyên jî dema Madoparsan jî mane hene. Wek mînak Kela Sîros. Sîroz ku navdaneke Yûnaniye, navê xwe jî padîşah Korş stendiye. Herwiha hebûna çem û rûbaran yên heremê bûne sedem ku gelek pîrên giranbiha jî bîan avakirin ku hebûna wan heta îro jî didome. Herwiha yek ji berhemên ku navûdengê Efrînê gihandiye cîhana Xiristiyanîyê jî Ezîz Sîmon e. Ezîz Sîmon ku di sala 363'an de li Edenê hatiye jiyanê û piştî dema xortaniya xwe li Efrînê biçîh bûye îro yek ji remzên Efrînê ye.

Kela Sîmon 20 kilometre dûrî bajarê

Efrînê ye. Avahiya ku îro wek Kela Sîmon tê naskirin di demên pêşin de tenê dêrekî bûye. Ev dêr di alema Îsewiyan de yek ji dêrên herî kevn û herî mezin e. Di demên paş de di sala 970'an de di dema Bizansiyan de jî ber balkêşiya wê li dora wê dûwarên keleyekî hatiye avakirin û evder wek bajarekî mezin bûye û li heremê bûyê yek ji nawendên ola Xristiyanîyê. Bajâr hingê bi navê Tîlasonîs hatiye naskirin.

Yek ji bermahiyyên Hûriyan li heremê Bajârê Eyndara ye. 5 kilometre dûrî Efrînê ye û li seriya Çemê Efrînê ye. Eyndara bi erebî tê wateya Çavên Dara. Wek tê zanîn Dara yek ji padîşahên Mado-Parsan bûye. Ji nav ev bajarê kevnarê çemêkî biçûk û kahniyekî diherike. Bajarê kevnare 5 kilometre dûrî

Barzanî û serxwebûn li ser bircên Amedê!

Mihemed Emîn Kan

Piştî ku Serokê Rêveberiya Herêma Kurdistanê (RHK) di hevîtina xwe ya bi nûnerên partiyên di parlamena Kurdistanê de got, “Heke hun li pişt min bisekinin ezê serxwebûnê ragihînim” li çar aliyên Kurdistanê ji piştgiriyên bi heman mebestê rû didin. Gelek partî, sazî û derdorên li deverên cûda bi çalakî û daxiya-niyan piştgiriya xwe nişan didin. Herwiha li Amedê ji ciwanên kurd posterên Barzanî bi bircên Amedê de daliqandin û piştgiriya xwe nişan dan.

Ciwanên Neteweyî yên Kurdistanê ku pirsgireka kurdan weke pirsgireka axê dibînin û hewl didin ku qelsiya netewper-werîya kurd a li Bakur pihêttir bikin, bi çalakiyên xwe bala kurdan û raya giştî dikêşinin. Ciwanên Neteweyî ku herî dawî li ser bircên Amedê bi daliqandina posterê Serokê Herêma Kurdistanê Mesûd Barzanî ketin rojevê, li ser çalakî û xebatên xwe bi me re axivin.

Bo dewlethûnê nijadperestî pêwîst e

Beriya ku em pîrsa çimaniya daleqan-dina posterê Serokê Rêveberiya Herêma Kurdistanê(RHK) Mesûd Barzanî bipirsin me xwest em pêşi Komeleya Ciwanên Neteweyî yên Kurdistanê (KCNK) binasin. Berdevkê KCNK’ê Bextiyar Onen di vê bar-eyê de angaşt ku ji ber di nav gelê Başûr de ruhê netewperestiyê nemaye me xwest em vê komeleyê ava bikin û bi çalakiyên xwe ruhê netewperweriyê li gelê kurd vegerinin. Onen pirsgireka kurd weke pirsgireka axê wesif kir û got:

“Heta ku em li ser axa xwe azad nebin, em tu carî nikarin rihet rakevin. Armanca xebatên me bi piranî guhertina ramanên gel e. Em dixwazin ku gelê me were ser ramana berê ya netewe-dewletxwazî ango serxwebûnxwaziyê. Ji ber ku ev ruh, di mejiya civaka kurd de ne nemaye. Divê nijadperestiya berê vegere. Lewre em tenê dikarin bi vî awayî xwe xelas bikin. Ger em bala xwe bidin Fransayê; Şoreşa Fransiyan, şoreşeke nijadperestî ye. Gelên bêdewlet, bi vê ramanê bûne xwedî dewlet. Divê em ji wisa bibin, ji ber ku niha dewleta me tune ye. Piştî ku em bibin xwedî dewlet, wê demê divê em nijadperestiyê ji ser xwe rabikin. Lê ji bo ku em bibin xwedî dewlet divê em nijadperest bin. Hin derdorên siyasî dibêjin ku hûn ne fermî ne , em dixwazin bersiva vê yekê wiha bidin: Ger ku em herin û ji da-girkerên xwe fermiyetê bixwazin, wê demê em ne durust in, heke ku em li ser meseleya Kurdistanê mijûl dibin û em bibêjin we Kurdistanê dagir kiriye hûn dagirkerên Kurdistanê ne û em herin ji bo çalakiyên xwe destûrê ji wan bixwazin, naxwe em xelet in. Ji ber ku berê Partiya Demokrat a Kurdistanê(PDK) ji li hember Saddam ne fermî bû. Em ji li hemberî dagirkerên xwe ne fermî ne û ew yek ji bona me şerefek e”

"Barzanî bo me serok e"

Di derbarê siyaset û rola Serokê RHK’ê Mesûd Barzanî de ji Onen tîne ziman ku Mesûd Barzanî, ji bo wan Serokê Kurd-istanê ye û wiha dom dike: “Bi taybetî di demên dawî de ji ber ku ji bo Kurdistanê serxwebûnê dixwaze em piştgiriya wî dikin. Lê belê ev nayê vê wateyê ku em peyrevên wî ne. Ji bo serxwebûna Kurdistanê ew çî kar û xebat û çalakîyan bike em ê li pişt wî bin û em ê piştgiriya wî bikin. Lê belê ger ku li diji berjewendiyên Kurdistanê tişteki bike, wê gavê em dikarin wî rexne ji bikin”

‘Poster peyama piştgiriya serxwe-bûnê bû’

Piştî danasîna komele û hînbûna ramanên Komeleya Ciwanên Neteweyî em hatin ser mijara daleqandina posterê Serokê RHK’ê Mesûd Barzanî û me sedemê vê yekê ji Onen pirsî. Onen diyar kir ku sedemê daleqandina posterê Serokê RHK’ê Mesûd Barzanî ya li ser bircên Amedê peyama piştgirîdayîna helwesta wî ya serx-webûna Kurdistanê bûye û dom kir: “Em bi hevalên xwe re şewîrin. Me got; Gelo em dikarin çawa piştgiriyê bidin vê daxwazê. Jixwe me ji berê ve serlêdana Pêşmergetiyê

kiribû. Me got; Em ji dikarin posterê Serok Mesûd Barzanî li birca Amedê daleqînin. Sedema ku wateya bircên Amedê ji ji bo me Kurdan cuda ye. Me xwest em li ser bircên Amedê postera wî daleqînin û me daleqand. Me bi vê şêweyê piştgiriya xwe ji bo Mesûd Barzanî ragihand. Heke ku gazi me bikin em aniha ji amade ne ku biçin Başûrê Kurdistanê û di eniyên şer de bi Pêşmergeyan re mil bidin hev û têbikoşin. Ji ber ku em xort in, em xortên Bakurî ne, em ji bo serxwebûna axa Bakur dikarin herin li wê derê şer bikin û ew ji dikarin werin li vê derê şer bikin. Ji ber ku Kurdis-tan yek perçe ye û xaka Başûr ne tenê xaka gelê Başûr e, xaka hemû Kurdistanê ye”

Berdevkê KCNK’ê Bextiyar Onen di berdewamiya axaftina xwe de da zanîn ku piştî vegera ji Amerîkayê ya Barzanî ku gotibû; ‘Heke hûn li pişt min bin, ez ê îro serxwebûna Kurdistanê olan bikim’ wan xwestiye ku piştgiriya xwe ragihînin û bi vê mebestê vê çalakiyê pê hanîne. Onen ragihand ku ev çalakî ji bo wan çalakîyeke piçûk e û ger ku pêwistî hebe ew dikarin biçin eniyên şer û li dijî DAÎŞ’ê ji şer bikin.

‘Amedê êdî ji tu tiştî natirse’

Di derbarê eleqeya gelê Amedê ya ji bo çalakîya wan a daleqandina posterê Barzanî de ji Onen angaşt ku berê gel ditirsiya û hesta dilê xwe nedihanî ziman û dom kir: “Hin aliyan dijîtiya Serok Barzanî dikirin û yê ku ji serok Barzanî hez dikirin ji, ditirsiyan û nikaribûn hest û ramanên xwe bînin ziman. Piştî ku me ev tişt kir, gelê me têgihîşt ku hewceyî tirsê nîne. Serok Barzanî, serokê her çar perçeyên Kurdis-tanê ye û di rêya serxwebûne de, li gor şert û mercên niha em tenê dikarin xwe bi wî bigirin. Ji bilî wî kes nikare serxwebûna Kurdistanê pêk bîne. Ew poster du roj ma û bala gelê me kişand. Ji ber ku me dit hemû gelê Amedê posterê dîtin û piştgiri danê, me nexwest wêneyê Mesûd Barzanî bikeve destê dagirkeran û me bixwe rakir. Poster hê ji bi me re ye. Em wek Ciwanên Neteweyî yên Kurdistanê dixwazin piştî vê çalekiyê, ji bo piştgiriya peyama Barzanî, kampanya înzeyan li dar bixin. Di demeke nêz de em ê vê çalekiyê ji li dar bixin”

‘Divê hemû kurd piştgiriyê bidine Barzanî’

Endamê Komeleya Ciwanên Neteweyî Kamîran Eyub ku ku ji herêma Qamişlo, ji bajarê Tîrbesiyêya Rojavayê Kurdistanê ye û niha li Amedê diji ji anî ziman ku ji bo serxwebûna Kurdistanê şerta sereke yekî-tiya kurdan e û da zanîn ku ew dixwazin gelê kurd bi tevahî destê hev bigirin û yekî-tiya xwe pêk binin. Eyub got: “Daxwaziya me dewleta Kurdistanê ye. Ji bo vê yekê divê em pišta hev bigirin û bi hev re rast bin. Tu ferqa me ji hev tune ye. Pêwîst e ku em ji bo mafên xwe ber xwe bidin û ji bo tadeyiya ku li me tê meşandin divê em heqê xwe bistînin. Ji bo vê yekê pêwîst e ku em piştgiri bidine Serok Mesûd Barzanî. Ger ku em li Başûr dewleta xwe ava bikin wê per-çeyên din ji serbixwe bibin” Kamîran Eyub anî ziman ku ji bo serxwebûna Kurdistanê pêwîstî bi wê yekê heye ku her çar perçeyên Kurdistanê bi yek dengî serxwebûnê bixwa-zin û piştgiriyê bidin Mesûd Barzanî. Eyub got: “Îro Başûrê Kurdistanê rizgar bibe, sibê wê perçeyên din ji dikaribin serxwe-bûna xwe olan bikin û ji destê dagirkeran derkevin. Ew ê ji bo me bibe piştgiriyeke pir mezin û em bawer in ku Serok Mesûd Bar-zanî wê di vî warî de ji piştgiriya herî mezin bide me. Tu kurd tune ye ku di dilê wî de Kurdistan a serbixwe tune be. Ji ber vê yekê, divê hemû partî û rêxistinên kurdan piştgiri bidine vê daxwazê”

Qampanya fireh dibe

Herwiha qampanyayên piştgiriya serxwe-bûnê her ku diçe mezintir dibe. Nivîskarên malpera Kurdistanaktuel ji qampanyayeke înzeyan dan destpêkirin û piştgiriya xwe nişan dan. Li hêla din li Stenbolê ji komek ciwan li parka Saraçhane ya Fatihê civiyan û bi alên Kurdistanê û posterên Barzanî piştgiriya xwe nişan dan.

BasNûçe 25 Gulan - 31 Gulan 2015

Tuwanê Dodkî

Piştî şewira Şaredariya Amedê, Weqfa 78’iyan, TUHAD-FED, MEYADER, ÎHD û TMMOB û hin dezgehên din ên Amedê, biryar hate stendin ku Zindana Amedê veguheze Mûzey a Mirovahiyê. Piştî gellek xebatên ji bo vê kiryarê, tê gotin ku ji ber konjuktûrê hikûmet ji erênî nêzikî veguhestinê dibe. Berdevkê Weqfa 78’iyan Celalettin Can da zanin ku tapoyê zindanê di dest TOKî’ê de ye û ew ê hewl bidin ku TOKî nebe asteng.

Zindana Amedê yan ji bi navê xwe yê din ‘Zindana 5 No’ ku di dema derba leşkerî ya 12’ê Îlonê de bi skenceyên hov û bêrûmet û kuştina gellek zindaniyên kurd, di birdanka kurdan de bû birneke mezin û ji gellek pirtûk, film û belgefilman re bû mijar, bi helwesta Şaredariya Amedê, dezgehên sivil û zindaniyên wê demê, dibe Mûzey a Mirovahiyê. Bi vê mebestê xebatên ku di sala 2011’an de bi kampanyaya belevkirina înzeyan destpê kiribû, di 18’ê Gulanê de bû weke helwesteke fermî û bi xebatên ‘Lijneya Bila Zindana Amedê bibe Mûze’ li Qada Sumerparkê ‘Navenda Koordînsyona Zindana Amedê’ hate damezirandin û ev navend bi merasimekê hate vekirin. Ev nav-enda ku wê hemû xebatên di derbarê veg-uhestina zindanê ya ji bo bibe mûze lê bêne kirin, her wiha wê serkêşiya hemû kiryarên fermî û berhevkirina belge û amûrên di derbarê girtigehê da ji bike. Di merasîma vekirina navendê ku hevşaredarên Amedê Firat Anli, Gultan Kîşanak, Civaknas Îsmail Beşikçî, Helbestkar Eşber Yağmûrderelî, Serokê ÎHD’ê Öztürk Türkdogan, hin kesên ku wê demê di zindanê de maibûn, xizmen qurbaniyên zindana Amedê û gellek kesên din beşdar bûn de Firat Anli anî ziman ku kiryarên Zindana Amedê yên feraseta 12 Îlonê ne tenê li dij serok û rêvebirên rixistinan, li dij gel hatine kirin û got: “12’ê Îlonê êrîşeke mezin a li ser birewerî, çand û ronakbîriya gelê me bû. Lê belê bi saya miraseta ew şehîdên ku canê xwe kirin agir û berê vê ferasetê dan û hemû şehîdên wê zindanê, em îro li vê derê ne. Mekan, bireweriya mirovan in. û em ê nehêlin ku bireweriya me têk bibin.”

Beşikçî: Divê birdanka civakî bê to-

markirin

Di merasîma vekirina navendê de Ci-vaknas Îsmail Beşikçî ji diyar kir ku li dij veşartin û nediyarkirina arşivên dewledê, divê ev mûze ji bibe arşiva civakê. Beşikçî got: “Dema mirov biçe serî li dezgehên dewletê bixe da ku arşivan ji me re veke, wê dewlet tu arşivekê şani mirov nede. Ji ber vê yekê di vê mûzeyê de divê birdanka civakî bê tomarikirin” Beşikçî diyar kir ku veguhestina mûzeyê ya zindana Amedê ji bo tomarkirin û parastina birdanka civakî xebateke bir baş e. Serokê Daireya Pihêtki-rina Aboriya Herêmi ya Şaredariya Amedê Necatî Pîrîngçioğlu ji da zanin ku bi saya Lijneya Dadê û Lêkolîna Rastiyan a Zindana Amedê, ji sala 2008’an ve, di vê mijarê de gellek xebat hatine kirin, Şaredariya Amedê ji bo zindan bibe mûze bi Weqfa 78’iyan, TUHAD-FED, MEYADER, ÎHD û TMMOB’ê re xebatan daye meşandin, nîqaşan pêk hanî ye û piştî van xebat û nîqaşan biryar hatiye stendin ku zindana Amedê bibe mûze û bi vê mebestê ev nav-end hatiye damezirandin.

‘Diplomasî pêwîst e’

Di derbarê mijarê de Berdevkê İn-

siyatîfa Yekîtiya Partiya Demokrat a Kurdistan(PDK) li Bakur Ahmed Acar ku ew ji yek ji girtiyê zindana Amedê yê dema 12 Îlonê ye ji Rojnameya me re ragihand ku ew van xebatan pir erênî dibînin û ji bo alikariyê çî ji destê wan bê ew amade ne ku bikin. Acar grîngiya van xebatan û anîna rojevê ya vê mijarê destnîşan kir û wiha dom kir: “Divê rêxistin û dezgehên sivil û hemû kes, ji bo vê helwesta veguhestina Zindana Amedê ya ji bo Mûzey a Mirovahiyê, bi hemû şeweyî mijarê binin rojevê û li ser desthilatdarî û hikûmetê zexteke medyayî pêk binin da ku ji vê daxwazê re nebe asteng” Acar ji bo vê helwestê grîngiya diplomasiya li Ewropa û dinyayê ji destnîşan kir û anî ziman ku divê kurd û hemû kesên ku ji ew rûreşiyên ku Cûntaya 12’ê Îlonê li zindana Amedê pêk anîbû ne razi ne xebatên diplomasiyê pêk binin. Acar got: “Diplomasiya ku ez qala wê dikim ne tenê diplomasiya nava Tirkîyeyê ye, her wiha diplomasiya li Ewropa û li hemû dinyayê ye”

Celalettin Can: Me belgeyan tomar kirî ye

Berdevkê Weqfa 78’iyan Celalettin Can

ku ew ji yek ji mexdûrên 12’ê Îlonê ye, di derbarê vekirina navendê û karûbarên veg-uhestina Zindana Amedê ya ji bo mûzeyê de pirsên me bersivand. Can, da zanin ku ji bo kiryarên cûntaya 12’ê Îlonê yên ku di zindana Amedê de pêk hanîye aşkere bibin, di 2007’an de wan Lijneya Dad û Lêkolînê ya Rastiyên Zindana Amedê ava kiri ye û heşt salin hewl didin ku rastiyan şani civakê bidin. Can diyar kir ku di vê demê de wan bi 517 mexdûrên zindana Amedê re hevdtînan pêk anî ye û 700 seet dimenên wan tomar kiri ye. Can got: “Piştî lêkolînen me xwe gihand gellek wêne û belgeyên din û bê navber me ew bi çapemenî û raya giştî re ji parve kir. Me li Amed, Enqere û Stenbolê sempozyûmên berfireh li dar xist û li gellek bajaran me pêşangehên wêneyên zindana Amedê yên dema 12’ê Îlonê vekirin. Me bi rayedarên hikûmetê re hevdtînan pêk anî û me hewl da ku em di derbarê sûcdarên zindana Amedê de lêpîrsinan vekin. 500 hevalên me serî li dadgehê dan û di encama van serdanan de, ji alî Serdozgeriya Amedê ve lêpîrsin hatin vekirin”

‘Tawanê mirovahiyê bû lê xwestin ku ji demborîtiyê betal bikin’

Celalettin Can da zanin ku di lêpîrsinên di derbarê tawanbarên zindana Amedê de ew heta radeyekê çûne lê, dûre rastî astengiyan hatine û hatiye xwestin ku doz ji demborîti-yê bêne betalkirin. Can got: “Ev tawanên ku di zindana Amedê de pêk hatine her çîqas tawanên li dij mirovahiyê bin ji hatin xwes-tin ku weke tawanên normal bêne rîşandan û ji ber demborîtiyê bêne betalkirin” Cela-lettin Can di derbarê xebatên veguhestina zindana Amedê ya ji bo mûzeyê de ji da zanin ku li gel van xebatên aşkerekirina tawanên di vê zindanê de pêk hatine, wan xwestiye ji bo rûmeta mexdûrên vê zindanê û rûbirûbûnê, ev zindan bibe mûze û ji bo vê yekê wan dest bi hewldanan kiri ye. Can got: “Ji bo vê yekê me kampanyayeke înzeyê da destpêkirin. Paşê me ew înzeyan pêşkêşî Lijneya Daxwaznameyê ya Parla-mentê kir. Lijneyê ji ew înzeyan pêşkêşî Wezareta Dadê, Wezareta Karên Navxweyî, Wezareta Bergiriyê û Wezareta Çandê kir. Ji van dezgehan nêrînen erênî hatin bihistin. Paşê me nimûneyan wan înzeyan pêşkêşî Şaredariya Amedê ji kir. Gultan Kîşanak

Kalê Badî

6. Mîhrîcana Rojên Şanoyê ya Batmanê ku ji alî Şaredariya Batmanê ve, di 20'ê Gulanê de destpê kir, bi bernameyêke dewlemend ku bi hemû komên profesyonel û amator ên kurd û bi hin çalakîyên cihê yên hunerî bi encam bû. Di mîhrîcana ku bi drûşma ‘Ji Bo Jiyaneke Nû Şanoya Bêsinor’ destpê kir de gel û bi taybetî şanohezên Batmanê fersenda temaşekirina hemû berhemên şanoyî yên kurd ku derfet nabînin xwe bigihîninê dîtîn.

Şano daket kolanan

6. Mîhrîcana Rojên Şanoyê ya Batmanê ku di 20'ê Gulanê de destpê kir, di 24'ê Gulanê de bi çêşêke mezin bi dawî bû. Di vê mîhrîcana ku ji perçeyên din ên Kurdistanê û hin bajarên Tirkîyeyê ji hin komên şanoyê beşdarî lê kirin de gelê Batmanê û bi taybetî şanohezên Batmanê çend rojên bi çêş ên şanoyî derbas kirin. Di mîhrîcana ku li kuçe, kolan û hin gundên Batmanê ji leystikên şanoyê hatin pêşandan de li gel pêşandana şanoyê, xebatên kargehî yên hin hunerên din û konsêrtên mûzîkê jî pêk hatin.

Di derbarê mîhrîcanê de Serokê Daîreya Çand û Hunerê ya Şaredariya Batmanê Ahmet Bulent Tekîk da zanîn ku ji komên cûda yên Kurdistanî ku yên Başûrî ji di nav de û yên Tirkîyeyê nêzikî 15 kom beşdarê mîhrîcanê bûne û ev komên şanoyê 25 leystik pêşanî şanohezên Batmanê dane. Tekîk ragihand ku ji van van koman 13 jê komên kurd û 2 kom jî yên tirk in, di nav van leystikan de her wiha leystikên zarokan jî hene. Tekîk got: “Me xwest ku ji çar perçeyên Kurdistanê şanoger tevî mîhrîcanê bibin. Ji Başûrê Kurdistanê ji Duhokê koma ‘Şanoya Hunerê ya Duhokê’ û ji Slêmaniyê jî koma ‘Şanoya Aktor’ du kom beşdarê mîhrîcanê bûn. Ji Rojhilat mamoste Kanî bi performansa xwe ya pandonîmê beşdar bû. Ji Rojava ji wê kom bihatana mîhrîcanê, lê belê ji ber pîrgirêka derbasbûna ji sinor, ji rojava kom nekaribûn bêne Batmanê. Ji rojavayê Tirkîyeyê jî ji Îzmîrê koma Seyyar

Sahnesî’ û ji Stenbolê ji Koma Şanoyê ya ‘Duvara Karşı’ beşdar bûn”

Şano çû gundan

Ahmet Bulent Tekîk di berdewamiya axaftina xwe de da zanîn ku mîhrîcana Şanoyê ya Batmanê bi beşdariyêke mezin ku wan qet hêvî nedikir bi encam bû û diyar kir ku ev beşdariya mezin û çêşa gelê Batmanê wê yekê şanî me dide ku di mî-

hrîcanên siberojê de em bernamêyên xwe mezintir û berfirehtir bimeşînin. Tekîk got: “Bi raya me sedemê vê beşdari û çêşê ew e ku gellek leystikên me li kuçe û kolanan, di nav gel de pêk hatin.” Tekîk balê kêşa ser taybetiyêke vê mîhrîcanê û da zanîn ku yekem car e wan li gundan ji leystikên şanoyê yên ku ji alî pîsorên şanoyê ve hatine amadekirin pêşan daye û ev yek di warê pêwendbûna gundên Kurdistanê û şanoyê pêşketîneke mezin e. Tekîk got: “Di çarçoveya mîhrîcanê de li gundên Batmanê Aqûba û Bleyderê ji leystikên şanoyê pêşan dan. Ev ji bo me pir grîng bû lewre mixabin çand û huner tenê bi ser bajaran tê bi watekirin û gund weke wargehên ji çand û hunerê dîr in têne nasîn. Bi vê helwestê me xwest em li gundan ji xebatên çand û hunerê pêk binin û wê bawerîya çewt ji holê rakin”

Ji bo zarokên kampa Şengalê kargehên şanoyî

Ahmet Bulent Tekîk di dawîya axaftina xwe de ragihand ku ji bo meydariya şanoyî

ya zarokên ezdî yên li kampa Şengaliyan baştir bibe, wan 10 roj beriya destpêka mîhrîcanê kargeheke şanoyî vekirîye û ev zarokên ku di van kargehan de 10 roj hatine berwerdekirin, bi leystikên xwe yên skêçî beşdarî mîhrîcanê bûne. Tekîk diyar kir ku ev xebat, ji bo zarokên ku ji ber şer ji mal û warên xwe hatine qewirandin bûne weke xebatên rehabilitîyê û hêviya wan ew e ku di demên pêş de ji ji bo şîyaniya van

dest bi leystina skêçên jixweberî kiriye, di encama van xebatan de 4 leystikên baş derketine holê, ew li ser wan leystikan hûr bûne û di encamê de ji zarokên Şengalî bi van leystikên xwe derketine pêşberî şanohezan û leystikên xwe pêşkêşî gel kirine. Demir da zanin ku ji bilî perwerdehiya şanoyê bi alîkariya hunermendên maskan wan perwerdehiya kuklayên tiliyan ji daye zarokan û ji ber ku pir bala wan kêşa ye wam kelûmelên çekirina kuklayên tiliyan daye zarokan da ku piştî mîhrîcanê ji vî karî bidomînin.

Mîhrîcan ji bo hevnasînê pir derfetdar in

Şanoger Baran Demîr di derbarê pêwendiyên di navbera endamên komên şanoyê yên ji bajar û welatên din de ji destnîşan kir ku mîhrîcan ji bo hevnasîna huner û hunermendên ji bajar û welatên din derfetên bêhempa pêk tînin, lê belê di vê mîhrîcanê de wan zêde derfet nedîtine ku şanogerên cûda binasin. Demîr got: “Koma Şanoyê ya Aktor a ku ji Slêmaniyeyê hatibû pir şareza bûn. Bi Koma Şanoyê ya TAG a alman re xebitîne û berhemeke baş derxistine holê. Min qet hêvî nedikir ku ev çend serkeftî bin, lê gellek şareza û serkeftî bûn” Demîr gazîneke xwe ji mîhrîcanê ji hani zîman û got: “Me xwest ku bi leystikvanên şanoya Aktor a Slêmanî û hemû komên din ên ku ji derveyê Bakurê Kurdistanê hatine re têkiliyan deynînin û bi wan re danûstendina tecrûbeyan bikin. Lê belê ji ber ku li gor organizasyonê komên ku pêşandana leystikên xwe dikirin, beriya mîhrîcan bi dawî bibe ji Batmanê diçûn me derfet nedît ku wan re danûstendinan bikin”

Mîhrîcan bi kurdi bû

Di 6. Mîhrîcana Şanoyê ya Batmanê ku bi drûşma ‘Ji bo jiyaneke nû şanoya bê sinor’ pêk hat de, li gel Koma Şanoyê ya Dezgeha Hunerê ya Duhokê, Şanoya Aktor a ji Slêmaniyê, koma pandomîmê ya Rojhilatê Kurdistanê û du komên ji Tir-

Zarokên Amedê bi rîtmên sirûştî distrên

Evindar Tekîn

Hemû perwerdekar di wê baweriyê de ne ku mûzîk, ji bo perwerdehiya zarokan hunera herî grîng e. Mûzîkjenê heja Şêrko Kaniwar ji bi vê baweriyê heldiweste ku zarokan nêzikî mûzîkê bike û mûzîkê bike perçeyek ji yana wan. Bi vê mebestê bi 1000 zarokan Orkestraya Rîtmên sirûştî ava kir û derfet da van zarokan da ku hunerên xwe pêşkêşî mezinên xwe bikin.

1000 tekoşerên mûzîkjen Zarok bi mûzîkê geş dibin

“Mirovên ku di giyana wan de mûzîk tune ye û bi kela newayên şêrin nakevin, afirînerên xerabîyêne. Dilê wan ji şevan taritir in û bengîniyên wan ji dojehê bi şewattir in” Wiha di bêje nivîskarê navdar ê inglîz William Shakespeare. Mûzîkjen Şêrko Kaniwar ji bi vê baweriyê 1000 zarokên Amedî li hev civand û bi alavên wek; karton, şûşe, binik, keyboardên kompûteran, qutikên avê û gellek alavên din ên avêtî orkestrayeke sirûştî ya zarokan pêk hani. Kaniwar, piştî gellek xebat û provayan li Amedê li Salona Werzîşê ya Sergirtî ya Seyrantepeyê bi van zarokan konsêrteke serkeftî pêk ani. Bi vê mebestê me xwe gihand mûzîkjen Kaniwar û me di derbarê zehmetî û xweşiyên avakirina orkestraya zarokan de pirsan jê kir û wî ji bi dilgermî bersiv da me.

Ramana lidaristina vê orkestrayê çawa peyda bû û çima zarok?

Ev orkestra ji 2006’an ve yanî 8 salin heye. Me her havîn, zarokan dibir Kampa Zarokan a Şardariya Amedê. Ji min xwestin ku ez ji wek perwerdekarê mûzîkê hefteyekê bi zarokan re bilîn bibim û di derbarê mûzîkê de hin xebatan bikim. Di nava hefteyekê de min nikaribû wan hîni amûreke mûzîkê bikim. Me koroyek ku ji 50 zarokan pêk dihat pêk hani. Em li peravê Gola Hezarê bûn. Şevêkê me bi koma kampê re civînek çêkir. Kêliyêk sirûştî û bédeng bû. Dengê çirçirkan dihat. Min got ka bi amûrên xwezayî bi van zarokan re tişteki bikim. Dema ez çûm min qet amadekariyek nekiribû da ku em karekî mûzîkê bikin. Di wê kêliyê de, bi awayekî sirûştî ji nişkê ve di serê min de ev fikir çêbû ku em xebateke bi vî rengî pêk binin. Min nizanibû ku ew ê tişteki çawa derkeve holê û ez ê dikaribim berdewam bikim an na. Piştî em vegeriyan, me şûşe û hin tiştên din ji ser sergoyan berhev kir, şûst û paqij kir û me dest bi vê xebatê kir. Bandoreke xweş li min kir û min pir jê hez kir. Lê bandora ku li zarokan kir nayê gotin. Ew guherîna ku di zarokan de çêbû! Me ji ew amûrên kêrnehati ku sirûştîa bajar têk dibin, orkestrayek ava kirin, deng ji wan derxistin û bi wan re stranan gotin. Vê yekê bandoreke mezin li zarokan kir û pir acêbmayî man. Zarokên ku pir şermok bûn û di nav civakê de nikaribûn xwe binin

zîman, di vê orkestrayê de bûn endamekî orkestrayê û entrumaneke wan çêbû. Karê min wê çaxê nû destpê kir, min got divê ev orkestra neqede. Ji 2006’an heta niha her sal, bê navber bi zarokên cuda cuda. Ji bilî van zarokan heta niha zêdeyî 5000 zarok di vê orkestrayê de derbas bûne, zarokên cuda re ez vê xebatê didomînim. Hinek ji wan aniha kemanjen, tembûrjen, piyanist in, çeloist û defjen in. Di vê orkestrayê de perwerde bûn. Ji ber ku di vê xebatê de me dît ku bandoreke mezin û erênî li zarokan dike, Me got em hejmara zarokan zêdetir bikin.

Di perwerdehiya zarokan de girîngiya muzîkê çi ye?

Mûzîk, aramî û bengîniyê dixê hiş û dilê mirov û ruhê mirov bi rêkûpêk dike, terbiye dike. Civakîbûna mirov xurt dike. Mûzîk, şermokîya mirov, bi taybetî ji ya zarokan dişkêne. Kesên gihandî ji dema bi muzîkê re mijûl dibin, di destpêkê de pir şermok in, lê paşê karîna wan çêdibe ku hestên xwe bi mûzîkê der bikin. Mirov, dikarin xwe bi hemû beşên hunerê binin zîman, lê belê mûzîk giyanê mirovan dixê nava aramiyê û di nav vê aramiyê de konsantrasyon, baldarya wan baştir dike û ji hêla zîmanê zîkmakî û xebatên komelî ve wan xurtir dike. Di van xebatan de her wiha zarok hîni sebirkirinê jî dibin. Bi seetan rûniştî dimînin, lê pir aciz nabin. Bi hev re sohbetê dikin û li hev guhdarî dikin. Her wiha hîni mafên xwe û yên hevalên xwe û pê re girêdayî hîni gelek taybetiyên ji yana civakî dibin.

Bi vê xebatê armanca we çibû?

Me gotibû em xwe bigihîjin pir zarokan. 1000 zarok pir nînin. Em li Amedê dijîn. Li Amedê di navbera 3 û 14 saliyê de nêzikî 400 hezar zarok hene û tenê hezar zarok li vir in. 399 hezar zarok ne li vir in. Ji vê hêlê de ez xwe serketî nabînim. Ji ber ku me xwe negihandiyê 399 hezar zarokên Amedê. Ne haya me ji wan heye,

ne haya wan ji me heye. Dema em bi wî awayî lê binêrin, ez pir xemgîn dibim. Lê dişa ji ez kêfxweş im ku em gihîştine 1000 malbatan û bi 1000 zarokan re hatine cem hev. Dema ku em her malbatekê xwedî 4-5 neferan bifikirim, ev dike 5-6 hezar kes. Bi vî awayî mûzîka kurdî û grîngiya mûzîka kurdî ketiye her malê. Her wiha hişmendiya parastina sirûst û hawirê ji ketiye dilê 1000 zarokan û pê re girêdayî dilê 1000 malbatan. Ji vê hêlê ve ez pir kêfxweş im.

Di vê xebatê de tiştê herî girîng ne pêkanîna muzîkê ye. Angaşêke min ku em mûzîkeke pir baş û profesyonel çêdikin tune ye. Derdê me zarok in. Bila xwe baş binin zîman, hîni xebata hevpar bibin. Bila hestên xwe bi reya mûzîkê binin zîman û bi xebatên komelî bi hev re parve bikin, hev guhdarî bikin, civakîbûna xwe xurt bikin û bila bi van rewşên erênî kêfxweş bibin. Ez kêfxweşîya wan a giyanî di çavên

wan de dibînim û hest dikim.

We çawa xwe gihand van zarokan?

Me bi taybet ji bo vê xebatê kampanyayek neda destpêkirin. Me bida destpêkirin em ê di binî de bimana. Wê bi sedhezaran zarok bihatina û me yê nikaribûya ji binî derketana. Hemû zarokên ku hatin Konserwatûara Aram Tigranê, serî li hin beşên din dan. Me got; ‘Ev xebat ji hene, hûn dikarin serî wan ji bidin. Pêşî me got bila zarokên ku temenê wan di navbera 7 û 14 salî de ne bên. Lê ji ber baldariya malbatan û tecrubeya konsêrta par a zarokên 4 salî, me li Mûzeyê Bajar a Cemil Paşa, li Navenda Çandê ya Cege-rxwîn û li Konserwatûara Aram Tigran ve xebatê meşand. Li van navendan zarokên nêzikî wan û zarokên Navenda Piştigriya Zarokan a Sumerparkê, yên dibistana Fer-zad Kemanger û her wiha zarokên kampa Şengalê jî hatin perwerdehiya rîtmên sirûştî û beşdarê vê xebatê bûn Me her hefte zarokên Şengalê bi otobasan dihanîn Konserwatûara Aram Tigranê.

Şêrko Kaniwar kî ye?

Şêrko Kaniwar, an jî bi nasîna zarokan ‘Mamoste Şêrko’ ji sala 2003’an vir ve, bi awayekî profesyonel bi mûzîkê re mijûl dibe. Perwerdekarê defê ye û li Konser-watûara Aram Tigranê perwerdehiya defê dide. Ji kevneşopîya Navenda Çanda Mezopotamya tê û heta çend sal berê ji li Navenda Çand û Hunerê ya Dicle-Firatê xebatên mûzîkê dimeşand. Ji 2010’an vir ve jî, li Konserwatûara Aram Tigranê hem bi zarokan re hem bi mezinan re xebatên mûzîkê û bi taybetî ji xebatên rîtîman dimeşîne. Dersên stranbêjiyê û alfabeya mûzîkê dide zarokan û her wiha perw-erdekarê rîtm û defê ye. Ji sala 2006’an vir ve li ser perwerdehiya mûzîkê ya zarokan dixebite.

Hesen Şerif:

Hunera me ji reseniya me tê

Zerya Nergis

Hunermendekî ku jiyana xwe bi êş û azar û sirgûnan derbas kirî ye û niha bi hunera xwe çar perçeyên Kurdistanê hembêz dike û di nav wan de dibe pireyek. Hunermend Hesen Şerif xwe û hunera xwe wiha vedibêje ji me re û dom dike; “Divê hemû hunermendên kurd rola xwe bileyzin da ku pêwîstî bi pireyan nemîne”

Di nav azarên dijwar de afirîneriya mûzikê

Hunermendê mûzikê Hesen Şerif ku ji zaroktiya xwe ve bi mûzikê re eleqedar e yek ji hunermendên kurd ên ku karê mûzikê û şoreşgeriyê bi hev re dimeşîne. Ji ber ku di heman demê de şoreşger e, di hunera xwe de her dem kul û kederên gelê kurd haniye ziman. Hesen Şerifê ku ji ber zordestiya li ser gelê kurd wî bixwe jî gellek azaran kêşaye, di sala 1985'an de, di qonaxa ku hewl dide dest bi mûzikê bike, ji bêçarî ji warê xwe koç dike û bi salan di kampên penaberiye de dimîne. Ji ber ku di nav malxalanên wî de kevneşopiya dengbêjiyê heye û di bin bandora wan de dimîne, dibe bengîdarê şeweya mûzîka kurdî ya resen, ango dengbêjiyê. Li Duhokê, di 85'an de bi awayekî amator, bi komên piçûk ên herêmî re dest bi pêkanîna muzikê dike. Bi çûna şevên şahî û cejnan de ezmûneke baş derbas dike, lê belê êş û azar her di rêça wî de ne û dest jê bernadin. Hesen Şerif dema qala wan rojên dijwar ên penaberiye dike hêstir li çavên wî bar dibin û wiha dibêje: “Îro jî gelê kurd, dîsa di heman rewşê de ye. Gelê me di salên 85 û 86'an de di rewşeke xeter-nak de bû. Zordariyeke mezin li ser gelê me yê Başurê Kurdistanê hebû. Di wan rojên dijwar de hesta min a neteweyî zêde xurttir bû. Ji ber vê yekê min dest bi strandina ramyariyên şoreşgeriyê û yên siyasî kir. Min dixwest ez hunera xwe ji bo xurtkirina tekoşerîya gelê xwe bikar bînim. Bi dilgermî û şiyarkirina gel me dest bi qonaxêke nû ya mûzikê kir”

Mûzikjenekî şoreşger

Hunermend Hesen Şerif di dema kom-kujîya Helepçe û enfalê de Peşmerge ye û wê demê hem hunera xwe pêk tîne hem jî ji bo parastina gelê xwe Pêşmergviyê dike. Şerif, çêroka jiyana xwe wiha vedibêje: “Jiyana min qonax bi qonax guherî. Ez dikarim bêjim sê qonaxên grîng ên jiyana min hene. Qonaxa yekem; di kêliya şoreşê de destpêkirina hunerê ye. Wê demê em di bin nîrê rejîma baasê de bûn. Piştî ji ber stranên ramyarî û şoreşgerî em neçarbûn ku em ji bajêr derkevin. Di sala 87'an de em vekişyan çiyayan. Wê demê nêzikî sal û 6 mehan min Pêşmergetî kir û li dijî baasê şer kir. Piştî ku komkujîya Helebce û enfalê rû da. Ji ber van rûdanên kambax koçberîyeke mezin destpê kir û gelê kurd warê xwe teri-

kand. Di wê kêliyê de em derbasê Bakurê Kurdistanê bûn û hatin bajarê Amedê. Li Bakurê Kurdistanê sê kampên me hebûn û ez li kampa Amedê bi cih bûm. Ew êş û azad nayêne ziman, lewre ziman têra wê nake. Ji bilî 182 hezar kurdên ku hatin qetilkirin koça giran bû sedemê trajediyên pir mezin. Gelek mirovan di rêyan de jiyana xwe ji dest dan”

‘Armanca min parastina ziman û şiyarkirina gel bû’

Hesen Şerif piştî ku tê Amedê, dev ji xebatên xwe yê mûzikê bernade û di demeke kurt de di nav gelê Amedê de pir tê hezkirin. Nêzikî du sal û nîv li kampa penaberên Başûrî ya Amedê dimîne û paşê dîsa vedigere Başurê Kurdistanê. Şerif rewşa dema enfalê dişibîne rewşa niha ya Rojavayê Kurdistanê û dibêje: “Dema ez li rewşa Rojavayê Kurdistanê dinihêrim, rojên enfalê têne bîra min. Mixabin em kurd her li ser axa xwe penaber in” Şerif, stranên xwe bi deng û reng, jiyan, bawerî, çand û hûnera kurd dixemilîne û hemu azarên kurdan tîne ziman. Şerif diyar dike ku bandora zordariya ku ji zarokiya xwe ve jiya ye hê jî li ser hunera wî heye û wiha dom dike: “Bi rastî ku em li dîrokê binêrin, em ne tenê wek fîzîkî an jî cografî hatine perçekirin; her wiha zimanê me jî hatiye perçekirin. Hemû tiştên me perçe kirine, dualîti xistine nav me. Ji ber vê yekê bi taybetî ez dixwazim xizmetê li zimanê kurdî bikim. Ez dixwazim di nav kurdan de zimanekî standard pêk bê. Wek hunermendekî kurd, ez dixwazim hemû kurd ji stranên ku ez distirêmin têbigihîjin. Armanca hunera min ya sereke ee e.

Her wiha armanca min a din jî parastina stranên gelerî ne. Lê belê teqez ez dixwazim ku hemû kurdên perçeyên din ên Kurdistanê jî stranên min têbigihîjin”

‘Klasîkên kurd rehên jiyana me ne’

Hunermend Hesen Şerif di berdewamiya axaftina xwe de pêwîstî bi wê yekê tîne ku hemû hunermendên kurd grîngiya berhemên klasîk zanibin û li gorî wê yekê tevbigerin. Şerif wiha dom dike: “Klasîkên me pir grîng in. Divê em Melayê Cizîrê, Feqîyê Teyran û hemû nîrxparêzên pend û çanda xwe baş binasin û felsefeya wan bidin nasîn. Ew feylesofê me, bingeha bîrdoziya me ne. Yek ji arman hunera min a sereke jî ev e. Divê em arşîvan berhev bikin, pirtûkan binivîsin û wan di akademiyên de biparêzin û bigeşînin. Ku zarokên me Kawis Axa, Şakiro, Mihemed Arifê Cizrewî nasbikin wê

gavê ew ê reseniya xwe jî nas bikin û ew ê bizanibin ji ku derê hatine û wê biçine ku derê”

‘Strana ‘Laleş’ê jî bo gelê ezdî diyariyek bû’

Hesen Şerif, di derbarê strana xwe ya ‘Laleş’ê de jî dide zanîn ku wî xwestiye vê stranê jî ezdiyan re diyarî bike, ji ber vê yekê ew bi salan li ser vê stranê xebitiye da ku bibe berhemeke baş û dom dike: “Ezdîtiyê bi hezar salan ziman û çanda me parastîye. Bi vê mebestê, wek hunermendekî kurd, min xwest ez ji wan re bi vê strana xwe spa-siya xwe pêşkêşî wan bikim. Zimanê me bû ku zincîra navbera kurdên ezdî, misliman û yên din neşikand. Ev stran deng û rengê me bû. Ji ber vê taybetiya xwe, vê stranê bandorekî pir mezin li ser gelê me kir. Ez dikarim bêjim heya kurdên çar perçeyên Kurdistanê û heta yên Ermenistanê pir jê hezkirin û mohra xwe lê dan. Armanca me tiştên pak in û em xebateke dîrokî dikin”

‘Hunera me ji resentiya me tê’

Hesen Şerif di dawiya axaftina xwe de balê dikêşîne ser rola huner û hunermendên kurd û pêwîstî pê tîne ku hunermendên kurd ziman, reng û dengê kurdan ku hatine perçekirin ji nû ve vejînin û yekîtiya gelê kurd ava bikin. Bandora hunera tirk û eraban li ser kurdan heye. Lê ger ku bê parastin û geşkirin çand û hunera me têra me dike û dikare hemû kurdan têr bike. Hunera me ne ji esaleta me lê ji resenetiya me pêk hatiye. Lê mixabin dezgehên berpirsiya, li ser televizyona kontrolê baş pêk nayînin. Ji ber vê yekê teqlidên tirk ereb û farsîyan tîne kirin. Ez dibêjim perdeya li ser çavên kurdan rabû û her tişt ketiye destê wan û dikarin nehêlin ku çanda kurd xerab bibe. Şewazên hûnerê hene. Bi taybet li Başurê Kurdistanê ger ku berhemeke, klasîk an modern çêbikî; divê hunermend di berhemê de ji kurdî hez bike. Lê ger ku kar bi teqlida ereban an jî ya tirkan bibe, ev kêmasiyeke pir mezin e. Êdî wek berê nîne. Derfet hene, azadî heye û mirov dikare berhemên baş û resen biafirîne”